Odvjetnik Marko Zagorac
zagorac@odvjetnik-zagorac.hr

Odvjetnički ured Marko Zagorac
IBAN HR90 2340 0091 1603 9952 1 SWIFT PBZGHR2X
Ante Starčevića 5, 51000 Rijeka, Hrvatska
051 / 347 840 OIB 82182414496

Odvjetnica Radica Maričić
maricic@odvjetnik-zagorac.hr

ŽUPANIJSKI SUD

putem

OPĆINSKOG SUDA U PAZINU

Stalna služba u Poreču

Pravna stvar:

Posl.br.: **Ovr-49/2024**

Predlagatelji osiguranja: **LORIS RAK i dr.**

Protivnik osiguranja: **EUROSTROJ NOVA d.o.o. u stečaju, Kikovica bb, Čavle, OIB:84567277611,** zastupano po stečajnoj upraviteljici Lilijani Augustin, a obje zastupani po, zastupana po pun. Marku Zagorcu, odvjetniku u Rijeci

ŽALBA PROTIVNIKA OSIGURANJA

- **protiv rješenja OS u Poreču Ovr-49/2024-4 od 23.05.2024.**

3x
punomoć
prilozi

I Uvodno označenim rješenjem prvostupanjskog suda određeno je predloženo osiguranje (zasnivanje založnog prava na nekretnini protivnika osiguranja, a radi osiguranja potraživanja predlagatelja osiguranja) te je naloženo nadležnom zemljišnoknjižnom sudu da izvrši upis predmetnog založnog prava. Predmetnim rješenjem naloženo je i protivniku osiguranja da naknadi predlagatelju osiguranja prouzročeni trošak postupka.

Protiv navedenog rješenja protivnik osiguranja ulaže žalbu pobijajući isto u cijelosti zbog pogrešene primjene Stečajnog zakona.

II Predlagatelji osiguranja nisu ovlašteni tražiti osiguranje protiv društva EUROSTROJ NOVA d.o.o. u stečaju.
Odredbom iz čl. 169. st. 1. Stečajnog zakona propisano je:
*„Nakon otvaranja stečajnoga postupka **pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti ovrhu ili osiguranje** na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika.“*

Dana 11.03.2019. otvoren je stečajni postupak nad protivnikom osiguranja i to temeljem rješenja Trgovačkog suda u Rijeci St-483/17 od 11.03.2019. Ista činjenica razvidna je i iz izvatka iz sudskog registra za protivnika osiguranja, a koji izvadak su u spis dostavili sami predlagatelji osiguranja.

Dokaz: rješenje TS u Rijeci St-483/17 od 11.03.2019.

Prijedlog za osiguranje podnesen je u siječnju 2024., dakle NAKON otvaranja stečajnog postupka.

Predlagatelji osiguranja su stečajni vjerovnici protivnika osiguranja, a isto proizlazi iz Tablice prijavljenih tražbina u okviru stečajnog postupka koji se vodi nad protivnikom osiguranja pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod posl.br. St-483/17 (vjerovnici iz tablice pod br. 14. i 15.).

Dokaz: Tablica prijavljenih tražbina

III Sukladno svemu navedenom, evidentno je da su ispunjeni svi zakonski uvjeti iz čl. 169. st. 1. Stečajnog zakona te se predlaže da drugostupanjski sud usvoji predmetnu žalbu te preinači pobijano rješenje na način da odbaci prijedlog za osiguranje.

Rijeka, 11.06.2024.

Protivnik osiguranja pp

Marko Zagorac
Digitalno potpisao: Marko Zagorac
Datum: 2024.06.11 12:44:49 +02'00'

Protivnik osiguranja potražuje trošak:

-za sastav žalbe 1.250,00 EUR + PDV
-sudske pristojbe po odluci suda

Odvjetnik Marko Zagorac
zagorac@odvjetnik-zagorac.hr

Odvjetnički ured Marko Zagorac
IBAN HR90 2340 0091 1603 9952 1 SWIFT PBZGHR2X
Ante Starčevića 5, 51000 Rijeka, Hrvatska
051 / 347 840 OIB 82182414496

Odvjetnica Radica Maričić
maricic@odvjetnik-zagorac.hr

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

putem

OPĆINSKOG SUDA
U PAZINU

STALNA SLUŽBA
U POREČU

Posl.br.: **Ovr-49/2024**

Predlagatelji osiguranja: **1. LORIS RAK,** OIB: 81830822007, Vjenceslava Novaka 14, Rijeka;

2. OSKAR SINKO, OIB: 1640057647, Razdoljska 5, Mrkopalj;

3. TOMISALV SINKO, Krnica 173b, Marčana, a svi zastupani po pun. Nikoli Fanuku, odvjetniku u Rijeci;

Protivnik osiguranja : **EUROSTROJ NOVA d.o.o. u stečaju,** Kikovica bb, Čavle, OIB:84567277611, zastupano po stečajnoj upraviteljici Lilijani Augustin, a obje zastupani po pun. Marku Zagorcu, odvjetniku u Rijeci.

PRIJEDLOG
ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE
na temelju odredbe članka 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku

I. Protivnik osiguranja, sukladno odredbi članka 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: ZPP), podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Gž Ovr-1127/2024-2 od 06. prosinca 2024. godine.

II. Uvod – kronologija i činjenice

Presudom Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine naloženo je protivniku osiguranja, kao tužitelju, da predlagateljima osiguranja, kao tuženicima, naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 378.468,78 kuna (u protuvrijednosti 50.231,44 Eura).

DOKAZ: uvid u presudu Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine

Protiv te presude protivnik osiguranja je izjavio žalbu.

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-483/2017 od 11. ožujka 2019. godine otvoren je stečajni postupak nad protivnikom osiguranja.

DOKAZ: uvid u rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-483/2017 od 11. ožujka 2019. godine

Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-2544/2023-3 od 27. rujna 2023. godine, potvrđena je prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine.

DOKAZ: uvid u presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-2544/2023-3 od 27. rujna 2023. godine

Predlagatelji osiguranja su kao stečajni vjerovnici prijavili svoju tražbinu parničnih troškova iz presude Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine u stečajnom postupku koji se nad protivnikom osiguranja vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod posl. br. St-483/2017.

Predlagatelji osiguranja su zatim 25. siječnja 2024. godine podnijeli prijedlog za osiguranje kojim su zatražili upis založnog prava na nekretnini predlagatelja osiguranja koja je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Poreč označena kao kč. br. 1194/2, dvorište i kuća, površine 385 m2, upisana u zk. ul. 822, k.o. Tar, a sve radi osiguranja potraživanja parničnih troškova iz presude Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine.

DOKAZ: uvid u prijedlog za osiguranje

Rješenjem Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Poreč, posl. br. Ovr-49/024-4 od 23. svibnja 2024. godine određeno je predloženo osiguranje upisom založnog prava na nekretnini predlagatelja osiguranja kč. br. 1194/2, dvorište i kuća, površine 385 m2, upisana u zk. ul. 822, k.o. Tar te je protivniku osiguranja naloženo da naknadit troškove predlagateljima osiguranja u iznosu od 1.2500,00 Eura.

DOKAZ: uvid u rješenje Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Poreč, posl. br. Ovr-49/024-4 od 23. svibnja 2024. godine

Protiv tog rješenja protivnik osiguranja je dana 11. lipnja 2024. godine izjavio žalbu.

DOKAZ: uvid u žalbu

Protivnik osiguranja u spomenutoj žalbi u bitnome navodi da je rješenjem Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Poreč, posl. br. Ovr-49/024-4 od 23. svibnja 2024. godine pogrešno primijenjen Stečajni zakon budući da je odredbom članka 169. stavka 1. propisano kako **stečajni vjerovnici ne mogu tražiti ovrhu ili osiguranje protiv dužnika na pojedinim dijelovima njegove imovine koja ulazi u stečajnu masu.**

Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Gž Ovr-1127/2024-2 od 06. prosinca 2024. godine odbijena je žalba protivnika osiguranja uz obrazloženje da predlagatelji osiguranja nisu stečajni vjerovnici u stečajnom postupku koji se vodi nad protivnikom osiguranja već da su oni vjerovnici stečajne mase i to iz razloga što je njihova tražbina nastala nakon otvaranja tog stečajnog postupka s obzirom da je presuda Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine, a kojom je protivniku osiguranja naloženo da predlagateljima osiguranja podmiri parnične troškove, postala pravomoćna nakon otvaranja stečajnog postupka i to donošenjem drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-2544/2023-3 od 27. rujna 2023. godine

DOKAZ: uvid u rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Gž Ovr-1127/2024-2 od 06. prosinca 2024. godine

III. Relevatne zakonske odredbe, sudska praksa i suprotnost pobijane odluke s istima

Županijski sud u Zagrebu u pobijanom rješenju navodi da predlagatelji osiguranja nisu stečajni vjerovnici u stečajnom postupku koji se vodi nad protivnikom osiguranja već da su oni vjerovnici stečajne mase budući da je njihova tražbina nastala nakon otvaranja stečajnog postupka s obzirom da je presuda kojom je protivniku osiguranja naloženo platiti parnične troškove postala pravomoćna donošenjem drugostupanjske odluke odnosno tek nakon otvaranja stečajnog postupka.

Ovakav pravni pristup Županijskog suda u Zagrebu je u potpunosti pogrešan i protivan kako izričitim zakonskim odredbama tako i ustaljenoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Naime, odredba članka 169. Stečajnog zakona glasi:

*„Nakon otvaranja stečajnoga postupka pojedini **stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti ovrhu ili osiguranje na dijelovima imovine** koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika."*

Iz citirane odredbe slijedi da stečajni vjerovnici nakon otvaranja stečajnog postupka ne mogu pokretati ovršne postupke i postupke osiguranja protiv stečajnog dok to vjerovnici stečajne mase mogu činiti.

Prema tome, a kako je to pravilo zaključio drugostupanjski sud, za pravilno rješenje predmetnog postupka ključno je odgovoriti na pitanje jesu li predlagatelji osiguranja stečajni vjerovnici ili vjerovnici stečajne mase.

Odredba članka 137. stavka 1. Stečajnog zakona glasi:

> *„Stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika **koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema njemu.**"*

Odredba članka 154. stavka 1. Stečajnog zakona glasi:

> *„Iz stečajne mase najprije se namiruju troškovi stečajnoga postupka i ostale obveze stečajne mase."*

Odredba članka 155. Stečajnog zakona glasi:

> *„U troškove stečajnoga postupka pripadaju:*
>
> *1. sudski troškovi stečajnoga postupka*
>
> *2. tražbine neisplaćenih plaća radnika u bruto iznosu utvrđene u stečajnom postupku koje su veće od tri neisplaćene plaće koje radnik ostvaruje prema posebnom propisu, a najviše do iznosa tri neisplaćene minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Odredbe ove točke ne primjenjuju se na osobe koje su bile ovlaštene voditi poslove društva*
>
> *3. nagrade i izdaci privremenoga stečajnog upravitelja, stečajnoga upravitelja i članova odbora vjerovnika*
>
> *4. troškovi vođenja knjigovodstveno-računovodstvenih usluga po ugovoru iz članka 89. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako stečajni upravitelj podnosi godišnja financijska izvješća*

5. drugi troškovi za koje je ovim ili drugim zakonom određeno da će se namirivati kao troškovi stečajnoga postupka."

Odredba članka 156. stavka 1. Stečajnog zakona glasi:

„(1) U ostale obveze stečajne mase pripadaju:

1. obveze zasnovane radnjama stečajnoga upravitelja ili na drugi način upravljanjem, unovčenjem i podjelom stečajne mase, a koje ne pripadaju u troškove stečajnoga postupka

2. tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnoga postupka u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu

3. obveze iz dvostrano obveznih ugovora ako se njihovo ispunjenje traži za stečajnu masu ili mora slijediti nakon otvaranja stečajnoga postupka

4. obveze na temelju stjecanja u stečajnu masu bez osnove

5. tražbine radnika stečajnoga dužnika nastale nakon otvaranja stečajnoga postupka."

Iz citiranih odredbi slijedi da su **stečajni vjerovnici** osobe koje su **imale tražbinu** prema stečajnom dužniku **u trenutku otvaranja stečajnog postupka.**

Vjerovnici stečajne mase su pak osobe čije su tražbine **nastale nakon otvaranja stečajnog postupka.**

Prema tome, odgovor na pitanje jesu li predlagatelji osiguranja vjerovnici stečajne mase ili stečajni vjerovnici ovisi o tome kada je nastala njihova tražbina prema protivniku osiguranja kao stečajnom dužniku.

Drugostupanjski sud u pobijanom rješenju zaključuje da je tražbina predlagatelja osiguranja nastala tek po pravomoćnosti prvostupanjske presude Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. P-1027/2014-89, od 15. prosinca 2017. godine odnosno donošenjem drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. Pž-2544/2023-3 od 27. rujna 2023. godine.

Takav zaključak drugostupanjskog suda je pogrešan s obzirom da između pravomoćnosti odluke i nastanka tražbine nema nikakve korelacije.

Naime, pravomoćnost je, sukladno odredbi članka 333. stavka 1. ZPP-a, svojstvo presude da se ona više ne može pobijati žalbom.

Ovršnost je pak, sukladno odredbi članka 25. stavka 1. Ovršnog zakona, svojsto presude da se na temelju nje može pokrenuti postupak prisilne naplate, a koje svojstvo presuda stječe nakon što postane pravomoćna i nakon što protekne rok za dobrovloljno ispunjenje.

Dakle, pravomoćnost i ovršnost označavaju formalna svojstva presude da se ista više ne može pobijati redovnim pravnim lijekovima i da se na temelju nje može pokrenuti postupak prisilne naplate.

Međutim, ni ovršnost ni pravomoćnost nemaju utjecaj na trenutak nastanka tražbine naknade parničnih troškova.

Parnični troškovi nastaju po poduzimanju parnične radnje odnosno najkasnije po donošenju prvostupanjske odluke kojom je jednoj od parničnih strana naloženo plaćanje tih troškova.

Navedeno jasno proizlazi iz odredbe članka 20. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO) u kojoj se navodi da tražbine mogu nastati **na osnovi sudske odluke.**

Prema odredbi članka 334. ZPP-a sud je vezan za svoju presudu čim je objavljena ili otpravljena dok prema strankama **presuda ima učinak u trenutku kad im je dostavljena**.

Nadalje, odredba članka 165. stavka 3. Stečajnog zakona glasi:

> *„Protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka,* ***troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka****, kao i* ***troškove nastale nakon prekida postupka*** *ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva,* ***može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik****. U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase."*

Citirana odredba Stečajnog zakona pravi jasnu distinkciju između parničnih troškova nastalih prije otvaranja stečajnog postupka i parničnih troškova nastalih nakon otvaranja stečajnog postupka.

Takva distinkcija je jedino moguća ako nastanak parničnih troškova nije vezan za pravomoćnost presude već za trenutak poduzimanja parnične radnje koja uzrokuje te troškove.

Prema citiranoj odredbi parnični postupak u kojem kao stranka sudjeluje stečajni dužnik, a koji je pokrenut prije otvaranja stečaja, prekida se kada se otvori stečajni postupak nad stečajnim dužnikom.

Sve troškove nastale u parničnom postupku do tog trenutka, dakle do prekida, vjerovnici namiruju **kao stečajni vjerovnici u stečajnom postupku**, a koji su onemogućeni u pokretanju postupaka ovrhe i osiguranja protiv stečajnog dužnika.

Nakon otvaranja stečajnog postupka, parnični postupak se nastavlja i svi troškovi nastali u parničnom postupku nakon toga namiruju se kao obveze stečajne mase i njihovi vjerovnici se smatraju vjerovnicima stečajne mase, a kojima je omogućeno pokretanje postupaka ovrhe i osiguranja protiv stečajnog dužnika.

Međutim, ako prihvatimo logiku drugostupanjskog suda da tražbine parničnih troškova nastaju tek po pravomoćnosti presude kojom je naloženo plaćanje istih, odredba članka 165. stavka 3. Stečajnog zakona u potpunosti gubi smisao kao i njeno razlikovanje parničnih troškova nastalih prije i nakon pokretanja stečajnog postupka.

Naime, odluke donesene u parnicama koje su započele prije otvaranja stečajnog postupka i koje su nakon toga nastavljene uvijek postaju pravomoćne tek nakon otvaranja stečajnog postupka.

Budući da drugostupanjski sud smatra da tražbine iz takvih sudskih odluka nastaju tek po pravomoćnosti istih, onda i tražbine iz takvih odluka uvijek nastaju tek nakon otvaranja stečajnog postupka.

Ako tražbine iz parničnih postupaka koji su vođeni prije i nakon otvaranja stečajnog postupka uvijek nastaju tek nakon otvaranja postupka onda je razlikovanje između parničnih troškova nastalih prije i nakon otvaranja stečajnog postupka nemoguće.

Prema tome, pravni pristup iz pobijane odluke i odredba članka 165. stavka 3. Stečajnog zakona su u potpunosti nekompatibilni i jedan drugog isključuju.

Osim toga, ako je pravni pristup iz pobijanog rješenja ispravan onda je nejasno i zašto zakonske zatezne kamate na parnične troškove teku od presuđenja, a ne od pravomoćnosti presude.

Naime, prema odredbi članka 30. Ovršnog zakona, zakonske zatezne kamate na parnične troškove teku od dana donošenja odluke.

Navedeno je i logično s obzirom da parnični troškovi nastaju nakon poduzimanje parnične radnje, a dospijevaju po donošenju prvostupanjske odluke.

Ako bi pratili logiku drugostupanjskog suda iz pobijanog rješenja prema kojoj tražbina parničnih troškova nastaje tek po pravomoćnosti presude onda bi i zakonske zatezne kamate trebale teći od pravomoćnosti presude budući da ta tražbina nije postojala prije pravomoćnosti presude.

Nemoguće je da dužnici plaćaju zakonske zatezne kamate na tražbinu koja ne samo da nije dospijela nego koja nije ni postojala.

Slijedom svega navedenoga, pobijano rješenje je suprotno odredbi članka 165. stavka 3. Stečajnog zakona.

Osim toga, pobijano rješenje je suprotno i obilnoj i ustaljenoj sudskoj praksi pa se tako u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Rev-194/2022-2 od 06. ožujka 2024. godine navodi:

> *„No, pogrešan je i zaključak drugostupanjskog suda da obveza naknade parničnih troškova dospijeva pravomoćnošću prvostupanjske presude i protekom paricijskog roka za ispunjenje tužiteljeve tražbine. Ona tada ne dospijeva nego postaje ovršna.* ***Moglo bi se tvrditi da ona dospijeva (pod uvjetom da ta stranka uspije u parnici) nakon svake poduzete parnične radnje (npr. održanog ročišta), ali svakako najkasnije dospijeva (uvjetno) donošenjem prvostupanjske presude, zbog čega uostalom stranka ima pravo tražiti i zakonske zatezne kamate na parnične troškove od toga dana.*** *Međutim, kao što je već navedeno, u konkretnom slučaju nije odlučno kada je obveza s osnove predmetnih parničnih troškova u dijelu u kojemu oni čine obvezu stečajne mase dospjela nego kada je postala predvidiva, a to se svakako dogodilo najkasnije onoga dana kada je prvotuženik primio prvostupanjsku presudu od 19. siječnja 2010. donesenu u parnici koja se vodila pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem P-711/2009, kako je to pravilno ocijenio prvostupanjski sud."*

Jednako tako u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revd-1992/2022-2 od 29. lipnja 2022. godine se navodi:

> *„Naime, odgovor ovisi o više okolnosti svakog pojedinog slučaja, pa i o tome radi li se o namirenju glavnoga duga ili namirenju parničnih troškova. Ako se pak radi o namirenju tražbine po osnovi parničnih troškova, onda odgovor ovisi o tome* ***radi li se o troškovima nastalima prije otvaranja stečaja, ili onima nastalima nakon toga*** *(nakon prekida postupka koji je nastupio po samom zakonu na temelju odredbe čl. 212. t. 5. ZPP).*
>
> *Iz predmetnoga spisa proizlazi da ovrhovoditelj ostvaruje tražbinu po osnovi parničnih troškova čija mu je naknada, na teret ovršenika, dosuđena* ***pravomoćnom presudom donesenom nakon otvaranja stečaja nad ovršenikom****, u parničnom postupku u kojem je ovršenik bio tužitelj, a ovrhovoditelj tuženik te je ovršenikov tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.* ***U toj situaciji, moguće je da dio tražbine po osnovi parničnih troškova ovrhovoditelj ostvaruje kao stečajni vjerovnik, a dio kao vjerovnik stečajne mase****. Naime, odredbom čl. 165. st. 3. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15 i 104/17, dalje: SZ) propisano je da protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. toga članka (parnici nastavljenoj nakon otvaranja stečaja nad dužnikom), troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, a u protivnom da će se troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namiriti kao dugovi stečajne mase."*

IV. Revizijska pitanja i razlozi njihove važnosti

Slijedom svega navednoga, a budući da pobijano rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Gž Ovr-1127/2024-2 od 06. prosinca 2024. godine u potpunosti odstupa od ustaljene prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske i suprotno je materijalnim propisima, protivnik ostiguranja podnosi ovaj prijedlog za dopuštanje revizije i postavlja sljedeća pitanja:

1. Nastaje li tražbina naknade troškova parničnog postupka nakon poduzimanja radnje odnosno najkasnije donošenjem nepravomoćne prvostupanjske presude ili tek po pravomoćnosti te presude?

2. Da li parnična stranka kojoj su dosuđeni parnični troškovi i to temeljem sudske odluke koja je donesena prije otvaranja stečajnog postupka nad protivnom parničnom strankom, a koja odluka je postala pravomoćna nakon otvaranja stečajnog postupka, ima pravo namirivati te troškove u stečajnom postupku koji se vodi nad protivnom parničnom strankom kao stečajni vjerovnik ili kao vjerovnik stečajne mase, a sve u svjetlu odredbe članka 165. Stečajnog zakona?

Odgovor na navedena pitanja je nužan za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni budući da se odlukama poput pobijane zaobilazi i ustaljena sudska praksa i zakonske odredbe.

Naime, zbog odluka poput pobijane u potpunosti se gubi smisao odredbe članka 165. stavka 3. Stečajnog zakona koja jasno razlikuje troškove parničnog postupka nastale prije otvaranja stečajnog postupka, a naknadu kojih vjerovnici ostvaruju kao stečajni vjerovnici kojima je onemogućeno pokretanje postupaka ovrhe i osiguranja protiv stečajnog dužnika, i onih nastalih nakon otvaranja stečajnog postupka, koje vjerovnici ostvaruju kao vjerovnici stečajne mase koji mogu pokretati postupke ovrhe i osiguranja protiv dužnika.

Prema tome, odlukama poput pobijane omogućuje se osobama da slobodno pokreću postupke ovrhe i osiguranja protiv stečajnih dužnika unatoč tome što ih izričite zakonske odredbe članka 165. stavka 3. i članka 137. stavka 1. Stečajnog zakona onemogućuju u tome.

Na taj način ne samo da se šteti stečajnom dužniku već se šteta nanosi i njegovim vjerovnicima.

Slijedom navedenoga, rješenje postavljenih pravnih pitanja važno je za osiguranje jedinstvene primjene i razvoj prava u sudskoj praksi budući da će se odgovaranjem na njih onemogućiti odstupanje od ustaljene prakse Vrhovnoga suda Republike Hrvatske i izričitih zakonskih odredbi.

V. Zaključak

Slijedom svega navedenog, predlaže se da Vrhovni sud Rpublike Hrvatske, temeljem odredbe iz čl. 389.b st. 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 385.a stavka 1. ZPP-a, donese rješenje o dopuštenju revizije.

U Rijeci, 07.02.2025.

Tužitelj pp

Tužitelj potražuje trošak:

- *sastav prijedloga za dopuštenje revizije u iznosu od 1000,00 Eura uvećano za iznos PDV-a.*
- *sudske pristojbe u visini koju odredi sud*

Marko Zagorac

Digitalno potpisao: Marko Zagorac
Datum: 2025.02.07 14:47:50 +01'00'

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Pazinu

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Marko Zagorac**, OIB **82182414496**, dana **07.02.2025.** u **15:05** sati u svojstvu **Odvjetnik** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Općinski sud u Pazinu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	Ovr-49/2024
Primjedba	-

ID pošiljke: 12057291

Podnesak

Vrsta	Podnesak
Podnositelj	EUROSTROJ NOVA društvo s ograničenom odgovornošću za prijevoz, trgovinu i usluge u stečaju
Broj stranica	10
Naziv datoteke sa sadržajem	Prijedlog za dopustenje revizije-potp.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	354,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	3cfd07a3378e73d5be61b6e2f0ee8ae92b1fc5de7cc9fb88142d6941da5516c0

Prilog s rednim brojem 1

Opis	presuda TS RI P-102714
Broj stranica	15
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	presuda TS RI P-102714.PDF
Veličina datoteke sa sadržajem	2,1 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	99e6163fa361ef8f33fcf08f04440bcb53c6f98b9dc8cb0a612172029ae72a03

Prilog s rednim brojem 2

Opis	zalba ovr-492024
Broj stranica	15
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	zalba ovr-492024.PDF
Veličina datoteke sa sadržajem	745,4 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	427405e9318a6d569eb81a54957d311143493f2518352b42930c4a826aeff250

Prilog s rednim brojem 3

Opis	rješenje o otvaranju stečajnog postupka
Broj stranica	3
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rješenje o otvaranju stečajnog postupka.PDF
Veličina datoteke sa sadržajem	175,2 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	ca45defefa694b7ded59908321e8bb76658f7fdecf8047c816d5c4ca922f24d1

Prilog s rednim brojem 4

Opis	prijedlog za osiguranje
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	prijedlog za osiguranje.PDF
Veličina datoteke sa sadržajem	210,6 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	147c687a9e6ce7b08a07af4a0089f9ea24637b2557a3be720787b0541e596eae

Prilog s rednim brojem 5

Opis	rjesenje o osiguranju
Broj stranica	1
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	rjesenje o osiguranju.PDF
Veličina datoteke sa sadržajem	42,1 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	4f93556d9f428881396b1fa9fe7459b3ee7cb5730c8468edaee3afb8374dc0c6

Prilog s rednim brojem 6

Opis	SCAN0292
Broj stranica	6
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	SCAN0292.PDF
Veličina datoteke sa sadržajem	2,8 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	72120bcc1cc0e886fd1f8496c44ec1f1676081005025312fad0f6b3c53fb6ec0

Prilog s rednim brojem 7

Opis	Rev 194_2022-2
Broj stranica	6
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Rev 194_2022-2.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	52,6 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	3660683e3b34a7e19850ad0445eefea6c8ae6552d83b445e35e5bf3b7b86a77b

Prilog s rednim brojem 8

Opis	Revd 1992_2022-2
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Revd 1992_2022-2.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	37,8 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	977f32298f769057596826dfe439063b6d7c7b23fe171bc2b91a418468567e1e

Poslovni broj: 5 P-1027/2014-89

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

ODLUKA JE OVRŠNA DANA 28.11.23.
trgovački sud Rijeka
dne 19.1.24.

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA
Trgovački sud u Rijeci
dne 15. studenoga 23.

REPUBLIKA HRVATSKA RIJEKA 7 TRGOVAČKI SUD U RIJECI

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja 1. EUROSTROJ NOVA d.o.o. Čavle, Kikovica bb, OIB: 84567277611 i 2. ADELCHI ORTIS, Via Milazzo 1, Udine (Republika Italija), OIB: 44230711693, protiv tuženika 1. LORISA RAKA iz Rijeke, Zagrebačka 18, OIB: 81830822007, kojeg zastupa Nikola Fanuko, odvjetnik iz Rijeke, Agatićeva 4, 2. VEDRANA KOSA iz Rijeke, Krnjevo 20 c, OIB: 05244623325, kojeg zastupa Lea Lukšić Acinger, odvjetnica iz Rijeke, Agatićeva 4, 3. HEDVIGE SINKO iz Rijeke, Franje Belulovića 18, OIB: 55600032751, koju zastupa Nikola Fanuko, odvjetnik iz Rijeke, Agatićeva 4 i 4. ELVIRE JOVIĆ BAN iz Lovrana, Put skolarevo 16, OIB: 81770268596, koju zastupa Milan Musulin, odvjetnik iz Rijeke, Agatićeva 4, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 10. studenoga 2017. godine u prisutnosti punomoćnika 1. tužitelja Aleksandra Štekovića, dipl. pravnika i zaposlenika 1. tužitelja, zastupnika po zakonu 1. tužitelja Adelchi Ortisa, 2. tužitelja Adelchi Ortis osobno, punomoćnika 1. i 3. tuženika i zamjenika punomoćnika 2. tuženika Nikole Fanuka, odvjetnika iz Rijeke i zamjenika punomoćnika 4. tuženika Branislava Musulina, odvjetnika iz Rijeke, a objavljene dana 15. prosinca 2017. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 1. i 2. tužitelja kojim je zatraženo utvrđenje odgovornosti 1., 2., 3. i 4. tuženika za imovinsku i neimovinsku štetu (zbog povrede prava osobnosti i to povrede poslovnog ugleda i časti) 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. Čavle i 2. tužitelja Adelchi Ortisa.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. za isplatom iznosa s osnova naknade štete od 1. do 4. tuženika u iznosu od 90.950.729,99 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude do isplate.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 2. tužitelja Adelchi Ortisa za isplatom iznosa s osnova naknade štete od 1. do 4. tuženika u iznosu od 45.873.972,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude do isplate.

IV. 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. i 2. tužitelj Adelchi Ortis dužni su naknaditi 1. tuženiku Lorisu Raku i 3. tuženiku Hedvigi Sinko prouzročeni parnični trošak u iznosu od 756.937,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na parnični trošak teku od dana

donošenja presude do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a, u roku od 8 dana.

V. 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. i 2. tužitelj Adelchi Ortis dužni su naknaditi 2. tuženiku Vedranu Kosu prouzročeni parnični trošak u iznosu od 687.500,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na parnični trošak teku od dana donošenja presude do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a, u roku od 8 dana.

VI. 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. i 2. tužitelj Adelchi Ortis dužni su naknaditi 4. tuženiku Elviri Jović Ban prouzročeni parnični trošak u iznosu od 687.500,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na parnični trošak teku od dana donošenja presude do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a u roku od 8 dana.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan prijedlog za određivanje privremene mjere 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. i 2. tužitelja Adelchi Ortis da se 1.-4. tuženicima zabrani obavljanje bilo koje pravne ili poslovne aktivnosti koja je na temelju Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine prenijeta na 1. tužitelja (najam i prodaja radnih strojeva i vozila itd.).

II. Odbacuje se kao nedopušten prijedlog za provedbom zabilježbe spora na svim nekretninama tuženika na kojima su isti upisani kao vlasnici.

Obrazloženje

U tužbi od 29. svibnja 2014. godine tužitelji su naveli da je nad društvom Ortis commerce d.o.o. otvoren stečajni postupak dana 23. siječnja 2013. godine pred Trgovačkim sudom u Rijeci koji se vodi pod poslovnim brojem St-91/2012, a u kojem je 1. tuženik Loris Rak imenovan za stečajnog upravitelja dok su 2.-4. tuženici imenovani kao članovi Odbora vjerovnika. Naveli su da je radom stečajnog upravitelja i radom članova Odbora vjerovnika 1. tužitelju Eurostroj Nova d.o.o. Čavle i 2. tužitelju kao članu društva Ortis commerce d.o.o., u stečaju nanijeta šteta njihovim radom. U vezi toga istaknuli su da su društva Eurostroj Nova i Ortis commerce d.o.o. Čavle na temelju odredbe čl. 17. st. 5 i 6 Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi dana 26. studenoga 2012. godine zaključili Ugovor o podjeli i preuzimanju kojim je 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. postao univerzalni pravni slijednik društva Ortis commerce d.o.o. Čavle te je preuzeo većinu djelatnosti i imovine kao i pripadajuće obveze tog društva. Istaknuo je da je predmetno preuzimanje provedeno u sudskom registru ovoga suda prema rješenju Tt-12/7075 od 15. siječnja 2013. godine. Navedeno je da se preuzimanje temeljilo na odredbama čl. 550. n st. 1 i 550. r st. 2 toč. 1 ZTD-a. Istaknuo je da se štetna radnja stečajnog upravitelja ogleda u okolnosti što je stečajni upravitelj društva Ortis commerce d.o.o. Čavle 1. tuženik Loris Rak koristio zastarjelu bilancu toga društva u kojoj je obuhvaćena i imovina koja je prenijeta na 1. tužitelja Eurostroj Nova zbog čega da se pogrešno stvara dojam da stečajni dužnik Ortis commerce d.o.o. ima značajnu imovinu. Štetnim smatra i držanje stečajnog upravitelja društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju Lorisa Raka i zbog toga što Ugovoru o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine nije priznao pravnu snagu te je pokretao parnice kojima je spriječen prijenos vlasništva nad radnim strojevima čime je 1. tužitelj pretrpio štetu budući da mu je najam radnih strojeva glavna gospodarska djelatnost te da ih zbog toga 1.tužitelj nije bio u mogućnosti davati u najam. Štetnim nadalje smatra i pokretanje parnice radi utvrđenja ništetnosti, a posebno

pobojnosti ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine pred naslovnim sudom u predmetu P-1085/2013 i zahtjevom za određivanje privremene mjere u predmetu R1-237/13 koja je prihvaćena prema rješenju od 14. kolovoza 2013. godine i zbog koje su bile u potpunosti blokirane poslovne aktivnosti 1. tužitelja. Istaknuo je da je stečajni dužnik Ortis commerce d.o.o. kroz svoje poslovanje stekao vlasništvo i druga brojna prava na nekretninama i da zbog provedbe rješenja o određivanju privremene mjere ovoga suda u predmetu R1-237/13 od 14. kolovoza 2014. godine 1. tužitelju je bilo onemogućeno ostvarivati upisana prava. Štetnom radnjom 1. tuženika kao stečajnog upravitelja smatra i činjenicu da je putem Skupštine vjerovnika društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju izglasana odluka kojom se imovina, koja u naravi predstavlja imovinu 1. tužitelja, može unovčiti. Istaknuo je da smatra da je i Skupština vjerovnika bila u nezakonitom sastavu. Isto tako smatra da je nezakonito da 1. tuženik kao stečajni upravitelj koristi krivu bilancu od 31. prosinca 2012. godine iako je u rješenju VTS RH broj Pž-8330/13 od 15. studenoga 2013. godine jasno izraženo da je većina te imovine prema Ugovoru o podjeli i preuzimanju prešla na 1. tuženika Eurostroj Nova d.o.o., da iz te odluke proizlazi da se ugovor o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine ima smatrati valjanim sve dok se ne riješi meritum spora u parnici poslovni broj P-1085/13 (utvrđenje ništetnosti odnosno pobojnosti tog ugovora), da i unatoč tom rješenju 1. tuženik kao stečajni upravitelj nastavlja s protupravnim radnjama, čak štoviše, da u svom izješću od 10. ožujka 2014. godine stupa u kontakt s povjerenikom Vlade RH za Općinu Čavle Marinkom Dumanićem radi prodaje nekretnina na području predmetne Općine koje su prema Ugovoru o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine postala imovina 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. Nadalje, da je stečajni upravitelj odnosno 1. tuženik pristupio javnoj dražbi pokretnina u vlasništvu stečajnog dužnika, a koje su bile u posjedu 1. tužitelja, da je sam odredio njihovu cijenu bez procjene vještaka i da je pristupio njihovoj prodaji po beznačajnim cijenama, da je sastav Skupštine vjerovnika održane 19. ožujka 2014. godine na kojoj je donijeta odluka o rezervaciji sredstava dobivenih od prodaje imovine nezakonita jer da krši privatno vlasništvo kao i zbog nezakonitog sastava te skupštine. Smatra nezakonitim i radnju 1. tuženika kao stečajnog upravitelja u pogledu pokretanja parnice poslovni broj P-1087/2013 protiv 2. tužitelja Adelchi Ortisa radi brisanja hipoteke budući da su predmetne nekretnine prešle u vlasništvo 1. tužitelja Eurostroj Nova čiji je vlasnik odnosno član društva unuk 2. tužitelja i bivši direktor stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. Jacopo - Cipolat Gotet. Kod toga je naveo da je Ugovor o podjeli i preuzimanju i zaključen kako bi se spriječilo otvaranje stečajnog postupka nad društvom Ortis commerce d.o.o. i kako bi se osiguralo ravnomjerno namirenje svih dužnika budući da je sve poslovne aktivnosti trebalo nastaviti društvo Eurostroj Nova d.o.o. Čavle. Zbog navedenog da stečajni postupak otvoren nad društvom Ortis commerce d.o.o. nije trebao biti niti pokrenut. Rad 1. tuženika kao stečajnog upravitelja smatra usmjerenim isključivo na rasprodaju stečajnog dužnika kojeg da ne zanima održivost njegovog poslovanja. Dobivenim sredstvima da stečajni upravitelj ne raspolaže na način da podmiruje potraživanja vjerovnika već ista koristi za pokrivanje tekućih troškova (troškova odvjetnika, računovodstva, zaposlenika i slično). Štetnog radnjom smatra i očitovanje 1. tuženika kao stečajnog upravitelja kada je isti prijavu tražbine Republike Hrvatske u iznosu od 44.274.598,54 kn na temelju rješenja Ministarstva financija - Porezne uprave od 11. prosinca 2012. godine priznao i time nepotrebno opteretio stečajnu masu. Smatraju nezakonitim i traženje ispunjenja od dužnika društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju budući da su na temelju Ugovora o podjeli i preuzimanju i tražbine društva Ortis commerce d.o.o. prešle na 1. tužitelja društvo Eurostroj Nova d.o.o. Zbog navedenog smatraju da su i nagodbe s takvim dužnicima nezakonite budući da se tijek likvidnih sredstava preusmjerava od 1. tužitelja kojem pravno pripadaju. Štetnom radnjom smatra i nalog 1. tuženika Lorisa Raka kao stečajnog upravitelja da se pošta upućena stečajnom dužniku preusmjeri na adresu u Rijeci,

4. tužena
prigovorila oznak
tužbeno

Zagrebačka 18, iako je sjedište stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. na adresi Čavle, Kikovica bb u prostorijama 1. tužitelja. Time da je neovlašteno došlo do promjene nominalnog sjedišta stečajnog dužnika.

Štetnu radnju članova Odbora vjerovnika imenovanih prema rješenju stečajnog suca od 5. veljače 2013. godine nalazi u činjenici da je 2. tuženik Vedran Kos na prvoj sjednici Odbora vjerovnika od 8. veljače 2013. godine bio bez punomoći i da ta punomoć nije dostavljena u stečajni spis poslovni broj St-91/12 niti naknadno zbog čega smatraju da su odluke u kojima je isti sudjelovao nezakonite. Nadalje, naveo je da je 3. tuženik Hedviga Sinko imala punomoć Općine Čavle izdanu samo za prvu sjednicu Odbora vjerovnika pa budući da je ista u 2013. godini umirovljena tužitelji drže da ista nije imala punomoć za zastupanje interesa Općine Čavle za daljnje sjednice Odbora vjerovnika. Kod toga su istaknuli da je 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. Čavle Općini Čavle ispunio obvezu stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. u iznosu od 66.858,92 kn s danom 10. lipnja 2013. godine zbog čega se pravo na sudjelovanje Općine Čavle u Odboru vjerovnika ugasilo. Stoga da od lipnja 2013. godine Općina Čavle nije smjela sudjelovati u stečajnom postupku. U odnosu na 4. tuženika Elviru Jović Ban istaknuo je da ista nije imala legitimaciju sudjelovati kao bivši zaposlenik stečajnog dužnika budući da ista nije imala to svojstvo. Naime, 4. tuženoj Elviri Jović Ban otkazni rok je isticao 6. ožujka 2013. godine te je s njom sklopljen novi ugovor o radu čime je ona ostala zaposlenikom stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. Naveli su da je upitno da ista kao zaposlenik stečajnog dužnika može vršiti bilo kakav nadzor nad radom stečajnog upravitelja u smislu odredbe čl. 26. st. 1 i 34. Stečajnog zakona zbog čega je u tom smislu odluke Odbora vjerovnika smatra nezakonitim i štetnim za stečajnog vjerovnika. Osim toga da je 4. tuženika Elvira Jović Ban protiv stečajne mase društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju vodila parnicu poslovni broj P-1460/13 za iznos neisplaćenih plaća i otpremnine i da je njezino potraživanje isplatio 1. tužitelj društvo Eurostoj Nova d.o.o. slijedom čega da ista nema status stečajnog vjerovnika budući da je njezino potraživanje prestalo ispunjenjem od strane trećeg. Rad Odbora vjerovnika smatra nezakonitim i iz razloga što isti zanemaruju svoje zakonske dužnosti navedene čl. 34. Stečajnog zakona budući da niti u jednom trenutku nisu bili u poslovnim prostorijama stečajnog dužnika, a niti su od tužitelja zatražili ikakve podatke i uvid u poslovnu dokumentaciju. Isto tako, dovodi u pitanje i istinitost održanih sjednica Odbora vjerovnika budući da je Odbor vjerovnika u dva navrata 13. i 24. prosinca 2013. godine dostavio zapisnike o sjednici, a da kasniji zapisnici sve do Skupštine vjerovnika 19. ožujka 2014. godine nisu bili podneseni. Slijedom svega navedenog smatraju da se zbog iznijetih činjenica radi o grubom kršenju čl. 17., čl. 25. st. 4.-8., čl. 145. i 145. a SZ-a zbog čega tuženike smatra odgovornim za materijalnu i nematerijalnu štetu s osnova obavljanja tuđih poslova. Tužbenim zahtjevom, ispravljenim povodom poziva suda i naloga da uredi tužbu prema rješenju od 24. rujna 2014. godine, tužitelji su zatražili da se utvrdi postojanje odgovornosti za materijalnu štetu razlučnom vjerovniku Adelchi Ortisu i stečajnoj masi društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju kao i 1. tužitelju zbog nepoštivanja i onemogućavanja provedbe Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine zbog čega 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. i 2. tužitelj Adelchi Ortis traže i neimovinsku štetu zbog povrede poslovnog ugleda i časti tako da se ukupno na ime naknade štete traži isplata 1. tužitelju Eurostroj Nova d.o.o. u iznosu od 90.950.729,99 kn kojeg to društvo gubi zbog nemogućnosti poslovanja s građevinskim strojevima na temelju Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenog 2012. godine, a iznos od 45.873.972,60 kn u korist 2. tužitelja Adelchi Ortisa. Tužitelji su i u ispravljenoj tužbi prema podnesku od 13. studenoga 2014. godine uredili i prijedlog za određivanja privremene mjere zatraživši da se zabrani tuženicima obavljanje bilo koje pravne ili poslovne aktivnosti na temelju Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine te zatražili i zabilježbu spora na nekretninama svih tuženika.

4. tužena Elvira Jović Ban je u odgovoru na tužbu od 18. veljače 2015. godine prigovorila označenoj vrijednosti spora od 10.000,00 kn, osporila je osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva kao i prijedloga za određivanjem privremene mjere. Navela je da je u vrijeme zaključenja Ugovora o podjeli i preuzimanju već bio podnijet prijedlog za otvaranjem stečaja nad društvom Ortis commerce d.o.o. Čavle zbog čega se tužitelji ne mogu s uspjehom pozivati na odredbu čl. 17. st. 5 i 6 Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Navela je da čl. 32. SZ-a nije propisano ograničenje u pogledu zastupnika dužnikovih radnika u Odboru vjerovnika, da je potpuno irelevantno da je kasnije sa stečajnim dužnikom zaključila novi ugovor o radu, da članovi Odbora vjerovnika mogu biti osobe koje nisu stečajni vjerovnici, da odgovornost članova Odbora vjerovnika zbog pokretanja parnice pod poslovnim brojem P-1085/13 i postupka radi osiguranja R1-237/13 ne može predstavljati temelj za odgovornost članova Odbora vjerovnika budući da se radi o postupcima pokrenutim po odobrenju stečajnog suca. Osporila je navode da bi svojim radnjama prouzročila štetu razlučnim ili stečajnim vjerovnicima, da je legitimno pokretanje parnica radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika. Predložila je odbacivanje, a podredno i odbijanje tužbenog zahtjeva. Navela je da tužitelji nisu dokazali vjerojatnost postojanja svoje tražbine zbog čega je predložila i odbijanje tužbenog zahtjeva, prijedloga za određivanje privremene mjere i zabilježbe spora.

U odgovoru na tužbu 1. i 3. tuženika isti su naveli da prigovaraju označenoj vrijednosti predmeta spora, da ističu prigovor nedostatka aktivne legitimacije u odnosu na oba tužitelja, da 1. tužitelj, a ni 2. tužitelj nisu stečajni vjerovnici i da kao sudionici stečajnog postupka nemaju aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe radi naknade štete u smislu čl. 28. i 36. Stečajnog zakona. No i da ih sud prihvati kao potencijalne stečajne vjerovnike da u tom slučaju tuženici ističu prigovor promašene pasivne legitimacije, da su radnje 1. tuženika kao stečajnog upravitelja poduzete na temelju zakona, da je rad Odbora vjerovnika u sastavu Republika Hrvatska, Općina Čavle i Elvira Jović Ban, osnovan na temelju rješenja poslovni broj St-91/12, da su ovlasti za zastupanje bile uredne, da tužitelji nisu dokazali opće i posebne pretpostavke za odgovornost za štetu, a niti uzročnu vezu između štetne radnje i štete kao ni protupravnost u postupanju tuženika. Istaknuo je da 1. tuženik kao stečajni upravitelj ne može odgovarati za štetu nastalu zbog radnje koju je odobrio stečajni sudac pozivom na odredbu čl. 28. st. 2 SZ-a i da je isti poduzimao radnje po nalogu i ovlaštenju Skupštine vjerovnika i Odbora vjerovnika, a 2. tuženik Hedviga Sinko kao predstavnik člana Odbora vjerovnika po nalogu i ovlaštenju Skupštine vjerovnika. U odnosu na pozivanje na rješenje VTS RH poslovni broj Pž-8330/13 od 15. studenoga 2013. godine naveli su da je upravo tom odlukom potvrđena vjerojatnost postojanja tražbine predlagatelja osiguranja kao i opasnost te potreba za donošenje privremene mjere koja da je tim rješenjem samo ograničena, ali ne i ukinuta, a da je prihvaćanje žalbe utemeljeno samo na vrstu određene privremene mjere, a ne u odnosu i na njenu neosnovanost, da je neutemeljeno pozivanje na pogrešnu bilancu iz razloga što je prema Ugovoru o podjeli i preuzimanju preuzet podatak o aktivi i pasivi društva Ortis commerce d.o.o. na dan 30. rujna 2012. godine (aktiva 35.032.040,42 kn, a pasiva u iznosu od 60.375.299,36 kn te još dodatna pasiva društva od 25.343.258,94 kn). U odnosu na privremenu mjeru istu su osporili navodeći da nisu dokazane pretpostavke za njezino određivanje, osobito da nije učinjena vjerojatnom okolnost postojanja tražbine. Naveli su da predložena zabilježba spora u zemljišnim knjigama se ne može odrediti ukoliko se spor ne vodi glede knjižnog prava, a sve u vezi stjecanja prava na nekretninama zbog čega su predložili njezino odbijanje.

2. tuženik je u odgovoru na tužbu prigovorio vrijednosti spora s obzirom na istaknuti zahtjev za isplatom novčanog iznosa od 136.824.702,59 kn. Osporio je tužbu i tužbeni zahtjev

u cijelosti. Naveo je da je član Odbora vjerovnika Republika Hrvatska i da zbog navedenog ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da je u radu Odbora vjerovnika 2. tuženik poduzimao radnje u ime i za račun Republike Hrvatske,a ne za sebe osobno. Istaknuo je da u radu Odbora vjerovnika nije bilo protupravnosti. Predložio je odbijanje tužbenog zahtjeva i prijedloga za određivanje privremene mjere s obzirom da tužitelji nisu dokazali vjerojatnost postojanja tražbina, a niti opasnost.

Na ročištu održanom 1. rujna 2015. godine sud je iznos od 10.000,00 kn utvrdio kao vrijednost predmeta spora po točki I. tužbenog zahtjeva kojom je zatraženo utvrđenje postojanja odgovornosti tuženika za štetu uzevši kao mjerodavnu vrijednost predmeta spora koju je tužitelj označio u tužbi primjenom odredbe čl. 40. st. 2 ZPP-a (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13). Tužitelji su predali u spis podnesak u kojem su ustrajali kod prigovora neovlaštenog zastupanja Općine Čavle i izostalog provođenja nadzora nad pravilnošću i zakonitošću rada stečajnog upravitelja. 2. tužitelj je istaknuo da je u predmetu P-1087/13 utvrđeno da je 2. tužitelj vjerovnik društva Ortis commerce.

Tuženici su u nastavku postupka u bitnome naveli da je Ugovor o podjeli i preuzimanju proglašen pobojnim na temelju odredbi Stečajnog zakona i da tuženici nisu počinili štetne radnje koje bi predstavljale osnov za bilo kakvo ostvarenje zahtjeva za naknadom štete, da je pravna posljedica toga da se smatra da Ugovor o podjeli i preuzimanju nije niti sklopljen.

Suprotno tome tužitelji su u postupku iznijeli stav da Ugovor o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine proizvodi učinke do pravomoćnosti presude ovoga suda P-1085/13 do 20. travnja 2016. godine (kao datuma donošenja drugostupanjske odluke Pž-6395/15). 2. tužitelj je istaknuo da zbog toga stečajni upravitelj društva Ortis commerce d.o.o., u stečaju nije bio ovlašten poduzimati pravne radnje u odnosu na imovinu prenijetu po tom ugovoru na 1. tužitelja, da novčana sredstva na koja su bili deponirani novci prikupljeni iz tih poslova nikada nisu bili prenijeti 1. tužitelju. Istaknuli su činjenicu da su društvo Ortis commerce d.o.o., u stečaju zastupali razni punomoćnici u osobi odvjetnika koji da nisu imali dostatnih saznanja o imovini kojom je raspolagao stečajni dužnik pa da nisu na pravilan način štitili pravni interes stečajnog dužnika, da je stečajni upravitelj znao da su članovi Odbora vjerovnika nepravilno imenovani, da je do potvrđivanja rješenja o postojanju poreznog duga došlo na intervenciju tadašnje pročelnice Porezne uprave, da je stečajni upravitelj tog društva trebao osporiti tu tražbinu ili barem djelomično pobijati dio tog potraživanja, da predstavnik Općine Čavle nije trebao biti član Odbora vjerovnika jer su sva potraživanja Općini Čavle podmirena od strane društva 1. tužitelja u ime i za račun društva Ortis commerce d.o.o., u stečaju i da je 1. tužitelj dao očitovanje da plaćeni iznos neće potraživati čak i u slučaju ako dođe do pobijanja učinaka ugovora o podjeli i preuzimanju te da je i nakon toga Općina Čavle ostala kao član Odbora vjerovnika po svom drugom predstavniku. U odnosu na 3. tuženika da je ista imala punomoć samo za jednu sjednicu Odbora vjerovnika te da je ostala u članstvu Odbora vjerovnika i nakon što je prestala biti zaposlenik Općine Čavle zbog čega je trebala imati specijalnu punomoć, da 4. tuženik Elvira Jović Ban nije mogla ostati kao legitimni član Odbora vjerovnika u svojstvu predstavnika bivših zaposlenika jer su njezina potraživanja prema stečajnom dužniku ugašena budući da ih je podmirio 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o., a da je legitimitet izgubila i samom činjenicom da je ostala raditi kod stečajnog dužnika, da je nakon pravomoćne odluke o privremenoj mjeri trebao biti izvršen prijenos imovine na 1. tužitelja i da je ustvari jedini vjerovnik u stečajnom postupku Republika Hrvatska koja je putem Ministarstva financija zlonamjerno postupala prilikom utvrđivanja poreznog duga.

staknuo je da društvo Eurostroj Nova d.o.o. je propustilo raspolagati imovinom koja je prenijeta po Ugovoru o podjeli i preuzimanju zbog čega je nastala i šteta s osnova izgubljene zarade. 1. i 3. tuženici su u konačnici naveli da je pravomoćnom presudom u predmetu P-1085/13 utvrđeno da Ugovor o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine nema učinka prema stečajnoj masi društva Ortis commerce d.o.o. a da se na temelju istoga ništa nije moglo steći, da je stečajni upravitelj postupao u cilju zaštite interesa stečajnog dužnika. Pozvao se na presudu kojom je 1. tužitelj Eurostroj Nova odbijen sa zahtjevom da se utvrdi vlasnikom nekretnina u postupku protiv tuženika Ortis commerce. Naveo je da tužitelji nisu dokazali činjenicu nastanka štete. Tim se navodima pridružio 2. tuženik koji je ustrajao kod prigovora promašene pasivne legitimacije, a 4. tuženik je naveo da činjenice koje ističe 2. tužitelj u postupku ne predstavljaju zapreku za rad i zakonitost članstva u Odboru vjerovnika pozivom na odredbu čl. 32. SZ-a.

U podnesku od 25. rujna 2017. godine 2. tužitelj je proširio tužbu i na Republiku Hrvatsku kao tuženika. Tom se prijedlogu pridružio i 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. nakon što su radnje poduzete po 2. tužitelju Adelchi Ortisu od strane 1. tužitelja odobrene prema sadržaju podneska od 2. studenoga 2017. godine.

Na poziv suda da se Republika Hrvatska zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Rijeci izjasni da li stupa u predmetnu parnicu pozivom na odredbu čl. 196. st. 2 ZPP-a Republika Hrvatska je podneskom od 10. listopada 2017. godine izjavila da ne želi stupiti u predmetnu parnicu.

2. tužitelj je naveo da se sjednice Odbora vjerovnika i zapisnici sa sjednica pripremaju u uredu stečajnog upravitelja i da se takvi potpisuju od strane predsjednika Odbora vjerovnika zbog čega da se gubi svrha Odbora vjerovnika u stečajnom postupku otvorenom nad društvom Ortis commerce d.o.o.

U podnesku od 27. listopada 2017. godine 1. tužitelj je izvijestio sud da je 2. tužitelj Adelchi Ortis stekao od dana 19. listopada 2017. godine i svojstvo zastupnika po zakonu 1. tužitelja.

U podnesku 2. tužitelja od 2. studenoga 2017. godine predloženo je da se tužba proširi i na Općinu Čavle koja je izgubila status stečajnog vjerovnika trenutkom podmirenja tražbine koju je imala prema društvu Ortis commerce d.o.o. u stečaju od strane društva Eurostroj Nova zbog čega je Općina Čavle nezakonito bila u članstvu Odbora vjerovnika.

Na ročištu održanom 10. studenoga 2017. godine tužitelji su predložili provođenje dokaza na okolnost utvrđivanja visine pretrpljene štete. 2. tužitelj je upućen na pokretanje posebne parnice protiv Općine Čavle s obzirom da je predmetni postupak došao do faze u kojoj je u dovoljnoj mjeri raspravljen tužbeni zahtjev.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušanjem 2. tuženika Vedrana Kosa u svojstvu stranke (l. spisa 332-333), 3. tuženika Hedvige Sinko u svojstvu stranke (l. spisa 333-334), 4. tuženika Elvire Jović Ban u svojstvu stranke (l. spisa 334-337), 1. tuženika Lorisa Raka u svojstvu stranke (l. spisa 337-339) kao i saslušanjem 2. tužitelja Adelchi Ortisa u svojstvu stranke (l. spisa 881-883).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da su tužbeni zahtjevi

neosnovanu u cijelosti. Isto tako neosnovan je i prijedlog za određivanje privremene mjere, dok je prijedlog za određivanjem zabilježbe spora sud ocijenio nedopuštenim.

Unatoč okolnosti što 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. nema svojstvo stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku otvorenim nad društvom Ortis commerce d.o.o. u stečaju, a niti status razlučnog vjerovnika (što je u postupku nesporno) stav je ovoga suda da 1.tužitelj crpi svoju aktivnu legitimaciju iz Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine (l. spisa 15-26) budući da je tim istim ugovorom 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. kao društvo preuzimatelj, po provedenom postupku odvajanja s preuzimanjem po čl. 550 a st. 3 ZTD-a,trebao steći sva prava i obveze od društva koje se dijeli - Ortis commerce d.o.o., a koja se organizacijski i funkcionalno odnose na poslovanje prodaje i iznajmljivanja građevinskih strojeva, ostale građevinske mehanizacije i opreme za građevinske strojeve uključujući sve ugovore koji su u tijeku i sklopljeni su do dana potpisa tog ugovora (čl. 3. Ugovora) kao i steći vlasništvo na nekretninama popisanim čl. 5. Ugovora o podjeli i preuzimanju.

Aktivna legitimacija 2. tužitelja Adelchi Ortisa utvrđena je iz činjenice što isti ima upisana razlučna prava na nekretninama stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. u stečaju, a koja su bila predmetom pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika u parnici koja se pred ovim sudom pod posl..br. P-1087/13 kao i da je u stečajnom postupku otvorenim nad društvom Ortis commerce d.o.o., u stečaju naknadno izvršio prijavu novčane tražbine od 67.145.664,43 kn prema sadržaju zapisnika s posebnog ispitnog ročišta od 19. ožujka 2014. godine (l. spisa 811-824), a koja je tražbina osporena. Kako ne postoji pravomoćna odluka u parnici radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, ovaj sud je stava da se 2. tužitelj u pogledu legitimacije ima tretirati kao stečajni vjerovnik i unatoč osporenoj tražbini i unatoč tvrdnji samog 2. tužitelja Adelchi Ortisa u stranačkom iskazu (l. spisa 881-883) da u tom stečajnom postupku nema svojstvo stečajnog vjerovnika. Osim toga, nesporna je okolnost da je 2. tužitelj Adelchi Ortis član društva Ortis commerce pa ima pravni interes za isticanje tužbenog zahtjeva radi utvrđenja postojanja odgovornosti stečajnog upravitelja i članova Odbora vjerovnika pozivom na odredbu čl. 187. st. 1. i 2. ZPP-a.

Iz odredbe čl. 28. st. 1 Stečajnog zakona- u nastavku:SZ-a (NN 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13), koji se primjenjuje u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 441. st. 1 SZ-a (NN 71/15), a kojim je predviđeno da je stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu svim sudionicima ako je skrivljeno povrijedio koju od svojih dužnosti proizlazi pasivna legitimacija 1. tuženika dok se pasivna legitimacija 2.-4. tuženika temelji na okolnosti da su u utuženom razdoblju imali svojstvo člana Odbora vjerovnika odnosno na odredbi čl. 36. SZ-a prema kojoj je predviđena odgovornost članova Odbora vjerovnika koji su dužni razlučnim i stečajnim vjerovnicima naknaditi štetu ako su skrivljeno povrijedili koju od svojih zakonskih dužnosti.

U postupku je nadalje utvrđeno da je Ugovor o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012,. godine prema ispravi s l. spisa 15-26 proveden u ovosudnom sudskom registru odnosno da je upisana podjela društva Ortis commerce d.o.o. s preuzimanjem od strane društva Eurostroj nova d.o.o. a prema rješenjima ovoga suda poslovni broj Tt-12/2074-15 od 15. siječnja 2012. godine (l. spisa 27) i rješenju poslovni broj Tt-13/7075-16 od 15. siječnja 2013. godine (l. spisa 29). Odvajanje društva Ortis commerce d.o.o. kao društva koje se dijeli s preuzimanjem od strane društva preuzimatelja Eurostroj Nova d.o.o. temeljilo se na odredbi čl. 550. a st. 3 ZTD-a tako da je podjelom prenijet dio imovine društva koje se dijeli (Ortis commerce d.o.o.) na već postojeće društvo 1. tužitelja kao društvo preuzimatelja. U odnosu na predmetni Ugovor o podjeli i preuzimanju, u postupku je utvrđeno da je pravomoćnom odlukom ovoga suda u predmetu poslovni broj P-1085/13 prema presudi i rješenju od 3.

travnja 2015. - l. spisa 422-452 i drugostupanjskoj presudi VTS RH poslovni broj Pž-6395/15 od 20. travnja 2016. godine prema ispravi s l. spisa 453-461, odlučeno da je Ugovor o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine bez pravnog učinka prema stečajnoj masi stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. u stečaju Čavle (toč. II. izreke presude od 3. travnja 2015. godine) slijedom čega je naloženo društvu Eurostroj Nova d.o.o. Čavle vratiti u posjed pokretnine (radne strojeve i motorna vozila) prema točki III. i IV. izreke presude od 3. travnja 2015. godine). U odnosu na pobijanje pravnog posla - Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine (l. spisa 15-26) u postupku je utvrđeno da je 1. tuženik Loris Rak kao stečajni upravitelj društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju za navedeno imao odobrenje stečajnog suca prema zaključku stečajnog suca u predmetu poslovni broj St-91/2012 i ispravi s l. spisa 680-688 zbog čega je odgovornost 1. tuženika kao stečajnog upravitelja društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju isključena pozivom na odredbu čl. 28. st. 2 SZ-a. Stoga se tužitelji u postupku ne mogu s uspjehom pozivati na štetno pokretanje parnice radi pobijanja te pravne radnje. Slijedom toga, a imajući u vidu učinke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika propisane odredbom čl. 141. st. 8 SZ-a u vezi obveze vraćanja u stečajnu masu svih imovinskih koristi stečenih na osnovi pobijane radnje 1. tužitelj Eurostroj Nova se ne može s uspjehom pozivati na štetno preusmjeravanje poslovnih aktivnosti u vidu traženja ispunjenja iz poslova najma radnih strojeva i primanje ispunjenja po tim ugovorima čak niti do pravomoćnosti odluke o pobijanju te pravne radnje odnosno do 20. travnja 2016. godine kao dana kada je potvrđena presuda ovoga suda u predmetu P-1085/13 (prema presudi VTS RH Pž-6395/15 od 20. travnja 2016. godine - l. spisa 453-461). Naime, budući da je pravna posljedica pobijanja povrat svih stečajnih koristi na osnovi pobijane pravne radnje u smislu čl. 141. st. 5 SZ-a 1. tužitelj Eurostroj Nova d.o.o. ne može s uspjehom temeljiti zahtjev za naknadom štete po osnovi koja mu je otpala i zbog koje bi bio dužan primljeno vratiti. To se utvrđenje odnosi i na navod 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. u pogledu radnji pokretanja parnica kojima se prema riječima tog tužitelja spriječio prijenos vlasništva nad radnim strojevima na društvo 1. tužitelja budući da bi 1. tužitelj sve stečeno i onako trebao vratiti u stečajnu masu stečajnom dužniku - društvu Ortis commerce d.o.o. u stečaju. Isto vrijedi i za navod 1. tužitelja o onemogućenom stjecanju prava vlasništva na nekretninama na temelju Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine, a u vezi čl. 5 tog Ugovora. Zbog toga se tužitelji ne mogu s uspjehom pozivati niti na sadržaj djelomično preinačenog rješenja o određivanju privremene mjere poslovni broj R1-237/13 od 14. kolovoza 2013. godine (l. spisa 40-76) odnosno učinak djelomične preinake po rješenju VTS RH poslovni broj Pž-8330/13 od 15. studenoga 2013. godine (l. spisa 98-126) iz razloga što je spomenutom preinakom faktično izmijenjeno samo sredstvo osiguranja.

Također se ističe da učinci presude donesene u parnici za pobijanje pravnih radnji djeluju prema stečajnom dužniku odnosno stečajnoj masi te svim stečajnim vjerovnicima pozivom na odredbu čl. 141. st. 7 SZ-a. Dodatno, stav je pravne teorije, a kojeg prihvaća i ovaj sud da posljedice poništenja zbog razloga pobojnosti nastupaju ex tunc tj. od zaključenja pravnog posla pa se tužitelji ne mogu s uspjehom pozivati na okolnost da su trpjeli štetu zbog neprovedbe ugovora o podjeli i preuzimanju do pravomoćnosti odluke o pobijanju te pravne radnje.

Nadalje, sud je ocijenio uvjerljivim navode iz iskaza 1. tuženika Lorisa Raka stečajnog upravitelja društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju (l. spisa337-339) u dijelu u kojem je naveo da je po otvaranju stečajnog postupka došlo do opstrukcije u dostavi poslovne dokumentacije zbog čega da je izvještaj za ispitno ročište podnio s rezervom, da je zbog onemogućenog pristupa dokumentaciji vodio i parnicu zbog smetanja posjeda u sklopu koje je zatražio izdavanje privremene mjere kojom se tražio ulazak u sjedište društva Ortis commerce d.o.o. i preuzimanje dokumentacije tog društva. Istaknuo je da se prilikom prisilnog izvršenja privremene mjere dokumentacija stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o.

u stečaju na adresi sjedišta društva nije pronašla zbog čega da je bio prisiljen izvršiti rekonstrukciju poslovne dokumentacije. Sud je prihvatio kao uvjerljive i istinite navode 1. tuženika kao stečajnog upravitelja u pogledu onemogućenog pristupa dokumentaciji stečajnog dužnika pa korištenje podataka u pogledu bilance sadržanih u dostupnim ispravama poput Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine i pribava podataka od nadležnih državnih tijela u pogledu imovine kojom raspolaže stečajni dužnik ne predstavlja u utvrđenim okolnostima protupravnu skrivljenu radnju zbog koje bi 1. tuženik kao stečajni upravitelj trebao snositi odgovornost.

U odnosu na radnju unovčenja pokretnina, utemeljenoj na odluci Skupštine vjerovnika od 19. ožujka 2014. godine (l. spisa 92-97), ističe se da je svrha stečajnog postupka provesti isti radi skupnog namirenja vjerovnika unovčenjem, a pozivom na odredbu čl. 2. st. 1 SZ-a. Shodno tome provedba javne dražbe pokretnina se kao radnja stečajnog upravitelja temelji na odredbi čl. 158. SZ-a kao i na odluci Skupštine vjerovnika od 19. ožujka 2014. godine (l. spisa 92-97) kojom je odlučeno da se nastavi s unovčenjem nekretnina i pokretnina koje su bile predmet Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine i da se takva sredstva dobivena unovčenjem rezerviraju do pravomoćnog okončanja parnice pokrenute radi pobijanja pravnih radnji odnosno do okončanja parnice pod poslovnim brojem P-1085/13, a što predstavlja potvrdu odluke donijete na Skupštini vjerovnika od 9. travnja 2013. godine prema zapisniku s l. spisa 240-243. Stoga je utvrđeno da su radnje 1. tuženika kao stečajnog upravitelja društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju poduzete u okviru zakonskih ovlasti stečajnih upravitelja propisanih odredbom čl. 158. st. 1., 2. i 6. SZ-a. Navode o postizanju beznačajnih cijena tužitelji u postupku nisu dokazali pa takvim paušalnim prigovaranjem nisu doveli u pitanje pažnju dobrog stručnjaka kojom je postupio 1. tuženik Loris Rak u obavljanju poslova stečajnog upravitelja u pogledu unovčenja dijelova imovine. I u pogledu odluke o rezervaciji prikupljenih novčanih sredstava sud je zauzeo stav da se odlukom o rezervaciji prikupljenih novčanih sredstava u vezi poslova koji su bili predmet Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine postupilo savjesno i stručno zbog čega uskrata isplate prikupljenih novčanih sredstava do pravomoćnog okončanja parnice poslovni broj P-1085/13 ne predstavlja štetnu radnju stečajnog upravitelja. Upravo je odlukom o rezervaciji prikupljenih novčanih sredstava 1. tuženik kao stečajni upravitelj štitio interese svih sudionika zaključenog pravnog posla Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine od potencijalnih štetnih posljedica. Slijedom toga, sud je ocijenio uvjerljivim te prihvatio kao vjerodostojan iskaz 1. tuženika kao stečajnog upravitelja u dijelu u kojem je isti naveo da su ispunjenja od strane dužnika stečajnog dužnika polagana na novi račun, da ništa od tih novčanih sredstava nije isplaćeno u stečajnom postupku vjerovnicima jer su ta sredstva bila rezervirana do pravomoćnog okončanja parnice radi pobijanja ugovora o podjeli i preuzimanju tako da se u slučaju neuspjeha u toj parnici društvo Eurostroj Nova kao preuzimatelj po tom ugovoru može naplatiti odnosno da imaju pokriće u imovini. Iz navedenog proizlazi da su takvim postupanjem zaštićeni i posebni interesi 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. Poštivanje odluke Skupštine vjerovnika od 19. ožujka 2014. godine (l. spisa 92-97) o rezerviranju tih sredstava stoga nema elemente protupravnosti, a niti nezakonitosti budući da su takve odluke u skladu s ovlastima propisanim odredbom čl. 158. st. 1 i 2 SZ-a.

Dovođenje u pitanje ispunjenja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka tvrdeći da nisu bili ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka nad društvom Ortis commerce d.o.o. ne predstavlja činjenicu koja ovisi o radu 1. tuženika kao stečajnog upravitelja i 2.-4. tuženika kao članova odbora vjerovnika pa s obzirom na nespornu okolnost da je rješenje o otvaranju stečajnog postupka pravomoćno potvrđeno takvi navodi ne predstavljaju temelj za dokazivanje protupravnosti u postupanju 1.-4. tuženika u postupku.

Navodno nezakonito pokretanje parnice koja se vodila u predmetu P-1087/13 (radi ...anja založnog prava - hipoteke) od strane stečajnog upravitelja, a koja je pokrenuta u ime i ...a račun stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. u stečaju, ne može predstavljati osnov za naknadu štete . Naime pokretanje parnica je legitimno pravo, a za predmetnu parnicu pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, 1. tuženik je kao stečajni upravitelj ishodio i odobrenje stečajnog suca za pobijanje, a kako je to vidljivo iz sadržaja nepravomoćne presude u predmetu P-1087/13 od 23. ožujka 2015. godine prema ispravi s l. spisa 345-356. S obzirom da je za takvu radnju stečajni upravitelj dobio odobrenje stečajnog suca ne može odgovarati za štetu pozivom na odredbu čl. 28. st. 2 SZ-a pri čemu se ističe da je nepravomoćnom presudom u tom predmetu tužitelj Ortis commerce d.o.o. zastupan po stečajnom upravitelju uspio s tužbenim zahtjevom radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika na temelju kojih je Adelchi Ortis stekao založno pravo na nekretninama preciziranim u točki III. izreke te presude, a sve u vezi točke II. izreke iste. Stoga se 2. tužitelj u ovom postupku ne može s uspjehom pozivati na štetu koju trpi zbog nemogućnosti raspolaganja upisanim založnim pravima (hipotekama) na nekretninama.

U odnosnu na namirenje troškova vođenja stečajnog postupka u vidu vršenja isplata tekućih troškova a koje tužitelji ističu kao štetnu radnju navedeno nalazi temelj u odredbi čl. 29. st. 1-3. SZ-a prema kojoj je predviđeno da nagradu stečajnom upravitelju određuje stečajni sudac primjenom podzakonskih propisa kojima se utvrđuju kriteriji i način obračuna i plaćanja nagrade i da obračun stvarnih troškova rješenjem odobrava stečajni sudac, a sve na temelju pisanog i obrazloženog te dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja. Navedene radnje isplata nagrada i naknada troškova nisu ni u kakvoj uzročnoj vezi s pravima koje tužitelji ističu u postupku i to 1. tužitelj na temelju Ugovora o podjeli i preuzimanju, a 2. tužitelj kao razlučni vjerovnik i stečajni vjerovnik kojem je osporeno prijavljeno novčano potraživanje te koji do zaključenja glavne rasprave nije dokazao postojanje pravomoćne odluke o osnovanosti istog.

S obzirom na nespornu činjenicu da 1. tužitelj nema svojstvo stečajnog vjerovnika već u stečajnom postupku ističe zahtjev za izlučenjem nekretnina iz stečajne mase kao i status 2. tužitelja kao razlučnog vjerovnika i stečajnog vjerovnika koji nije dokazao osnovanost osporenog potraživanja, navodi da punomoćnici stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o., u stečaju ne zastupaju na kvalitetan način pravne interese stečajnog dužnika u pokrenutim parnicama paušalni su, a niti za takve navode ovaj sud nalazi uzročnu vezu s pravima koja ističu tužitelju u postupku. Štoviše, stečajni upravitelj dužan je preuzeti parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu pozivom na odredbu čl. 95. SZ-a.

Preusmjeravanje pošte na sjedište stečajnog upravitelja u Rijeci na adresi Zagrebačka 18 ne predstavlja protupravnost u radu stečajnog upravitelja. Isti je na to ovlašten te može poštu preusmjeriti na adresu različitu od one upisane u sudskom registru u okolnostima vođenja stečajnog postupka a s obzirom na ovlasti stečajnog upravitelja propisane čl. 24. i 89. SZ-a kojima isti faktički preuzima sva prava i obveze tijela stečajnog dužnika, a isto tako i imajući u vidu specifičnosti vezane za poslove koji se odnose na stečajnu masu te otežan pristup upisanom sjedištu društva, a kako je to uvjerljivo iskazivao 1-tuženik Loris Rak u svom iskazu (l.spisa 337-339)

U odnosu na priznavanje potraživanja prijavljenog od strane Republike Hrvatske od strane stečajnog upravitelja ističe se da tužitelji ničim nisu doveli u pitanje osnovanost te tražbine koja je bila utemeljena i prijavljena na temelju rješenja nadležnih tijela - Porezne uprave pa su i ti navodi ocijenjeni neutemeljenim u odnosu na isticanje protupravnosti u radu stečajnog upravitelja. U vezi toga se ističe da je uvidom u nepravomoćnu presudu ovoga suda poslovni broj P-1497/2013-42 od 4. prosinca 2015. godine (l. spisa 292-299) utvrđeno da je odbijen tužbeni zahtjev društva Ortis commerce d.o.o. u stečaju zastupanog po osporavatelju tražbine P.D.R. srl Udine za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine Republike Hrvatske

kao tražbine drugog višeg isplatnog reda u odnosu na iznose od 44.274.598,54 kn i 8.427.412,94 kn.

Slijedom svega navedenog u radu 1. tuženika kao stečajnog upravitelja nema protupravnosti zbog čega je ocjena ovog suda da je u odnosu na istaknute radnje njegov rad bio savjestan i uredan. Stoga isti ne snosi odgovornost za štetu kako imovinsku zbog nemogućnosti raspolaganja imovinom tako i neimovinsku na ime povrede prava osobnosti zbog povrede poslovnog ugleda i časti u odnosu na 1. tužitelja i 2. tužitelja kao člana društva stečajnog dužnika Ortis commerce d.o.o. u stečaju.

U odnosu na rad 2.-4. tuženika kao članova Odbora vjerovnika stav je ovoga suda da nisu dokazane nepravilnosti koje bi bile u vezi s pravima iz Ugovora o podjeli i preuzimanju od 26. studenoga 2012. godine. U vezi toga je utvrđeno da je Odbor vjerovnika osnovao stečajni sudac na temelju ovlasti propisane odredbom čl. 32. st. 1 SZ-a, a prema rješenju stečajnog suda St-91/12 od 5. veljače 2013. godine (l. spisa 592-593). U odnosu na navod da 2. tuženik Vedran Kos nije imao punomoć za zastupanje interesa Republike Hrvatske u radu Odbora vjerovnika ističe se da njegova ovlast za zastupanje RH proizlazi iz isprava s l. spisa 85 i 86 te 234 i da je iz njegovog stranačkog iskaza l. spisa 332-333 utvrđeno da je bio imenovan kao član Odbora vjerovnika kao predstavnik RH i to na prijedlog voditelja ovrhe u Poreznoj upravi i da je za to dobio suglasnost Središnjeg ureda Porezne uprave te da mu punomoć nije bila nikada opozvana te da još uvijek (u vrijeme saslušanja 15. prosinca 2015. godine) ima svojstvo člana Odbora vjerovnika.

U odnosu na prigovore u zastupanju Općine Čavle od strane 3. tuženika Hedvige Sinko iz njezinog je stranačkog iskaza (l. spisa 333-334) utvrđeno da je Općina Čavle odobrila njezine radnje koje je u svojstvu člana Odbora vjerovnika poduzimala do polovice 2014. godine budući da je tek novim imenovanjem opozvana prijašnja punomoć prema ispravi s l. spisa 279, a da je izdana punomoć utvrđena iz isprave s l. spisa 87 i 229. Budući da članovi Odbora vjerovnika mogu biti i osobe koje nisu vjerovnici prigovori o podmirenju potraživanja Općini Čavle od strane 1. tužitelja Eurostroj Nova d.o.o. pravno su irelevantni u odnosu na dokazivanje protupravnosti. Isto se utvrđenje odnosi i na prigovore na rad 4. tužene Elvire Jović Ban kao članice Odbora vjerovnika pa su navodi o podmirenju njezinih potraživanja prema stečajnom dužniku, a koje je podmirilo društvo Eurostroj Nova d.o.o. pravno irelevantni u odnosu na osnovu za dosuđivanje naknade za štetu. Nadalje, navodi da je 4. tuženik Elvira Jović Ban zbog ponovnog zasnivanja radnog odnosa kod stečajnog dužnika izgubila legitimitet da štiti ranije dužnikove radnike ocijenjeni su neosnovanim budući da tužitelji nisu dokazali, a niti doveli u pitanje da bi svojim radom ili eventualno propuštanjem 4. tužena nesavjesno zastupala interese ranijih dužnikovih radnika. Stoga niti u ponašanju 4. tužene nema protupravnosti.

Iznijeta činjenica nezakonitog rada Odbora vjerovnika zbog toga što sjednice nisu održavane u poslovnim prostorijama stečajnog dužnika je pravno irelevantna budući da Stečajni zakon u tom pogledu ne propisuje ograničenja, a niti bi, faktički, zbog toga u ovom slučaju proizlazila zbog toga protupravnost u njihovom radu. U odnosu na navod o izostalom pregledavanju poslovnih knjiga i dokumentacije koju je preuzeo stečajni upravitelj ističe se da je uvjerljiv navod 1. tuženika kao stečajnog upravitelja da mu stečajni dužnik nije omogućio preuzimanje dokumentacije zbog čega da su vođeni postupci zbog smetanja posjeda pa je takvo prigovaranje sud ocijenio promašenim.

Osporavanje istinitosti sadržaja zapisnika sa sjednica Odbora vjerovnika s prigovorom da bi sadržaj tih zapisnika bio unaprijed sastavljen u uredu stečajnog upravitelja paušalan je i

ićim dokazan. Isto tako i navod da Odbor vjerovnika nije vršio nadzor nad stečajnim upraviteljem je suprotan uvjerljivim navodima iz iskaza saslušanog 2. tuženika Vedrana Kosa u svojstvu stranke (l. spisa 332-334) koji je naveo da su sjednice Odbora vjerovnika održavane sukladno Stečajnom zakonu da je na sjednice pozivana stečajna sutkinja, ali da ona nije prisustvovala istima, da je svim sjednicama prisustvovao stečajni upravitelj, da je zapisnike vodila Elvira Jović Ban , da su se sjednice održavale u Rijeci, na adresi Zagrebačka 18 u uredu stečajnog upravitelja i da je imao saznanja da je stečajni upravitelj imao poteškoća i da mu je bio onemogućen pristup u poslovne prostorije odnosno sjedište stečajnog dužnika pa da je to bio razlog održavanja sjednica u uredu stečajnog upravitelja. Uvjerljivo je naveo da su u sklopu rada Odbora vjerovnika članovi pregledavali dokumentaciju i presude koje su sudovi donosili te da se na taj način nadziralo vođenje stečajnog postupka i da su se mišljenja davala u sklopu redovite rasprave i da je održano nekih 20-ak sjednica Odbora vjerovnika. Ti navodi nalaze potvrdu i u iskazu saslušanog 3. tuženika Hedvige Sinko (l. spisa 333-334) koja je u bitnome navela da su na sjednicama temeljito vođenje rasprave i da je stečajni upravitelj davao objašnjenja. Podudarno tome iskazuje i 4. tuženik Elvira Jović Ban u svom stranačkom iskazu (l. spisa 334-336) pa su svi ti navodi prihvaćeni kao vjerodostojni. Ona je konkretno navela da se na svakoj sjednici Odbora vjerovnika osim zadanog dnevnog reda obrađivalo i pitanje rada stečajnog upravitelja, da je stečajni upravitelj redovito podnosio izvješća Odboru vjerovnika i da je Odbor vjerovnika davao stečajnom upravitelju mišljenja za prihvaćanje nagodbi s pojedinim dužnicima, da nije bilo prigovora na rad stečajnog upravitelja, da su zapisnici sa sjednica bili dostavljani stečajnom sudu i da su na sjednicama dugo i detaljno razmatrali svaki pojedinačni predmeti. Iz navedenih uvjerljivih i vjerodostojnih iskaza 2.-4. tuženika u postupku je utvrđeno da je rad Odbora vjerovnika ispunjavao svoju svrhu i zadatku propisane odredbom čl. 34. st. 1 SZ-a. Stoga je utvrđeno da nema nepravilnosti u radu odbora vjerovnika i da su članovi Odbora ispunjavali svrhu svog rada odnosno da su štitili interese vjerovnika u stečajnom postupku pri čemu tužitelji nisu dokazali da bi njihovim radom odnosno propustom interesi vjerovnika bili na bilo koji način ugroženi.

Održavanje navodnih skupština vjerovnika prema dostavljenim zapisnicima s l. spisa 625-637 kao i odluke donijete na istima nezakonito je s obzirom da skupštinu vjerovnika saziva stečajni sudac na temelju odredbe čl. 38. st. 1 SZ-a, a za dostavljene navodne skupštine tužitelji nisu dokazali da bi bile sazvane na propisani način zbog čega ih sud nije uzeo u obzir.

Preostali navodi 1. i 2. tužitelja ne odnose se na rad i djelovanje 1.-4. tuženika pa ih sud nije niti uzeo u obzir. Slijedom iznijetih utvrđenja tužitelji nisu dokazali protupravnost u radnjama 1.-4- tuženika kao osnov odgovornosti za bilo kakvu imovinsku ili neimovinsku štetu. Isto tako, nisu ispunjeni uvjeti za primjenu instituta poslovodstva bez naloga kako u odnosu na Ugovor o podjeli i preuzimanju zbog toga što se radi o radnji koja je pobijana tako i u odnosu na postupanje 2.-4. tuženika u svojstvu članova Odbora vjerovnika budući da je utvrđeno da su isti imali ovlaštenje za zastupanje. Isto tako, 1. tuženik je za svoje radnje pobijanja pravnih radnji stečajnih dužnika imao odobrenje stečajnog suca za pobijanje, a za radnje u vezi unovčenja imao je i odgovarajuću odluku Skupštine vjerovnika. Slijedom navedenog, tužbeni zahtjevi 1. i 2. tužitelja ocijenjeni su pravno neosnovanim zbog čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude u odnosu na zahtjev za utvrđenjem postojanja odnosa odgovornosti za štetu tako i u točkama II. i III. izreke presude u odnosu na zatražene iznose naknade štete.

Budući da tužitelji nisu dokazali postojanje novčane odnosno nenovčane tražbine utvrđeno je da nisu ispunjene pretpostavke za određivanjem predložene privremene mjere, a

teret stranke koja pristojbama. Stoga je

sve pozivom na odredbu čl. 344. OZ-a (NN 112/12, 25/13, 93/14) prema kojoj je propisano da se mora učiniti vjerojatnim postojanje novčane tražbine odnosno u vezi čl. 346. st. 1 OZ-a u pogledu osiguranja nenovčane tražbine. Stoga je odlučeno kao u točki I. izreke rješenja.

Prijedlog za određivanjem zabilježbe spora odbačen je kao nedopušten budući da se ne radi o sporu koji utječe na knjižna prava sve u smislu odredbe čl. 81. st. 1 i 82. st. 1 Zakona o zemljišnim knjigama. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

S obzirom da su sve činjenice o kojima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva utvrđene iz dostavljenih i pribavljenih pisanih isprava valjalo je odbiti kao suvišne i nepotrebne dokazne prijedloge za saslušanjem svjedoka Vere Jelenović (stečajnog suda), svjedoka Jakoba Nakića (zamjenika ŽDO u Rijeci), za vještačenjem po vještaku financijske struke, građevinske struke i za saslušanjem svjedoka Dalibora Radca. S obzirom da zastupnik po zakonu 1. tužitelja Jacopo Cipolat-Gotet nije opravdao nedolazak na ročište na koje je bio uredno pozvan (10. studenog 2017. godine), a svoj nedolazak na isto nije opravdao, sud je odlučio da se dokaz njegovim saslušanjem neće provesti pozivom na odredbu čl. 265. st. 2 ZPP-a.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a(NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13). Tuženici su uspjeli u postupku u odnosu na novčani zahtjev za isplatom naknade štete 136.824.702,59 kn i u odnosu na v.p.s. po točki I. izreke u iznosu od 10.000,00 kn (tužba radi utvrđenja). Stoga je 1. i 3. tuženiku priznat trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu od 18. veljače 2015. godine 110.000,00 kn (T.br. 8.1., 11. 1. i 36.1.), sastav podneska od 16. rujna 2015. godine 110.000,00 kn (T.br. 8.1. i 36.1.), zastupanje na ročištu od 20. siječnja 2016. godine 55.000,00 kn (T.br. 9.2. i 36.1.), sastav podneska od 26. lipnja 2016. godine 550,00 kn (T.br. 8.3. i 36.1.), zastupanje na ročištu od 15. prosinca 2016. godine 110.000,00 kn (T.br. 9.1. i 36.1.), zastupanje na ročištu od 14. rujna 2017. godine 110.000,00 kn (T.br. 9.1. i 36.1.). zastupanje na ročištu od 10. studenoga 2017. godine 110.000,00 kn (T.br. 9.1. i 36.1.), PDV 25% 151.387,50 kn, dok će trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu po pravomoćnom okončanju parnice pasti na teret stranke koja nije uspjela u parnici pozivom na odredbu čl. 4. toč. 2 Zakona o sudskim pristojbama. Stoga je odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

2. tuženiku je priznat trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu od 18. veljače 2015. godine 100.000,00 kn (T.br. 8.1. i 11.1.), sastav podneska od 25. rujna 2015. godine 100.000,00 kn (T.br. 8.1.), zastupanje na ročištu od 20. siječnja 2016. godine 50.000,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 15. prosinca 2016. godine 100.000,00 kn (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu od 14. rujna 2017. godine 100.000,00 kn (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu od 10. studenoga 2017. godine 100.000,00 kn (T.br. 9.1.), PDV 25% 137.500,00 kn, dok će trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu po pravomoćnom okončanju parnice past na teret stranke koja nije uspjela u parnici pozivom na odredbu čl. 4. toč. 2 Zakona o sudskim pristojbama. Stoga je odlučeno kao u točki V. izreke presude.

4. tuženiku je priznat trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu od 18. veljače 2015. godine 100.000,00 kn (T.br. 8.1.i 11.1.), sastav podneska od 16. rujna 2015. godine 100.000,00 kn (T.br. 8.1.), zastupanje na ročištu od 20. siječnja 2016. godine 50.000,00 kn (T.br. 9.2.), zastupanje na ročištu od 15. prosinca 2016. godine 100.000,00 kn (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu od 14. rujna 2017. godine 100.000,00 kn (T.br. 9.1.), zastupanje na ročištu od 10. studenoga 2017. godine 100.000,00 kn (T.br. 9.1.), PDV 25% 137.500,00 kn, dok će trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu po pravomoćnom okončanju parnice pasti

na teret stranke koja nije uspjela u parnici pozivom na odredbu čl. 4. toč. 2 Zakona o sudskim pristojbama. Stoga je odlučeno kao u točki VI. izreke presude.

U Rijeci, 15. prosinca 2017. godine

Sudac
Jasenka Pavišić Čačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 8 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: 4 P-276/2022-24

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Malvich, u pravnoj stvari tužitelja BAGER COMMERCE d.o.o. u stečaju Čavle, Zakonj 1, OIB: 21690283806, kojeg zastupa punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu, Bihaćka 2A, protiv tuženika EUROSTROJ NOVA d.o.o. u stečaju, Čavle, Kikovica bb, OIB: 84567277611, kojeg zastupa punomoćnik Marko Zagorac, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika 1. JACOPO CIPOLAT-GOTET iz Udina, Via Rauscedo 5/A, Italija, OIB: 80746786593 i 2. DONATELA ORTIS iz Udina, Via Rauscedo 5/A, Italija, OIB: 90500566366, koje zastupa punomoćnik Vojo Popović, odvjetnik u Rijeci, RužiceMihić 25, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika i brisanja uknjižbe, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 20. ožujka 2024. u prisutnosti stečajnog upravitelja tužitelja, punomoćnika tuženika i punomoćnika umješača 1. i 2., dana 3. svibnja 2024.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da su u cijelosti bez pravnog učinka prema stečajnom dužniku Bager Commerce d.o.o. u stečaju, OIB: 21690283806 Ugovor o zasnivanju založnog prava od 01. travnja 2016.g ovjeren kod javnog bilježnika Vesne Šeškar sa sjedištem u Čavlima pod poslovnim brojem OV - 2172/16, dana 01. travnja 2016.g koji je sklopljen između Bager Commerce d.o.o., OIB: 21690283806 kao dužnika i založnog dužnika s jedne strane i Eurostroj nova d.o.o., OIB: 84567277611 kao vjerovnika i založnog vjerovnika s druge strane i Aneks br. 1. Ugovoru o zasnivanju založnog prava od 29. travnja 2016.g ovjeren kod Javnog bilježnika Vesne Šeškar sa sjedištem u Čavlima, pod poslovnim brojem OV – 2828/16, dana 29. travnja 2016.g koji je sklopljen između Bager Commerce d.o.o., OIB: 21690283806 kao dužnika i založnog dužnika s jedne strane i Eurostroj nova d.o.o., OIB: 84567277611 kao vjerovnika i založnog vjerovnika, s druge strane.

II. Nalaže se Općinskom sudu u Pazinu, zemljišnoknjižni odjel Pazin uknjižba brisanja založnog prava upisanog pod poslovnim brojem Z - 12911/2016 u korist pravnog prednika tuženika Eurostroj nova d.o.o., OIB: 84567277611 na temelju Ugovora o zasnivanju založnog prava od 01. travnja 2016.g ovjerenog kod javnog bilježnika Vesne Šeškar sa sjedištem u Čavlima pod poslovnim brojem OV - 2172/16, dana 01. travnja 2016.g i Aneksa br. 1. Ugovoru o zasnivanju založnog prava od 29. travnja 2016.g ovjeren kod Javnog bilježnika Vesne Šeškar sa sjedištem u Čavlima, pod poslovnim brojem OV – 2828/16, dana 29. travnja 2016.g, upisanog na teret nekretnine zemljišnoknjižne oznake čest. zgr.1096/3 k.o. Pazin, Z.U. 2500 k.o. Pazin, a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 800.000,00 kuna (slovima: osamsto tisuća kuna) uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 16.01.2013.g pa do isplate i eventualnih troškova radi osiguranja spomenute novčane tražbine te troškova realizacije založnog prava te se nalaže uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije uknjižbe prava zaloga temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava od 01. travnja 2016.g ovjerenog kod javnog bilježnika Vesne Šeškar pod poslovnim brojem OV - 2172/16, dana 01. travnja 2016.g i Aneksa br. 1. Ugovoru o zasnivanju založnog prava od 29. travnja 2016.g ovjerenog kod Javnog bilježnika Vesne Šeškar pod poslovnim brojem OV – 2828/16, dana 29. travnja 2016.g.

III. Utvrđuje se da je u cijelosti bez pravnog učinka prema stečajnom dužniku Bager Commerce d.o.o. u stečaju, OIB: 21690283806 Ugovor o zasnivanju založnog prava od 01. travnja 2016.g ovjeren kod javnog bilježnika Vesne Šeškar sa sjedištem u Čavlima pod poslovnim brojem OV - 2174/16, dana 01. travnja 2016.g, koji je sklopljen između Bager Commerce d.o.o., OIB: 21690283806 kao dužnika i založnog dužnika s jedne strane i Eurostroj nova d.o.o., OIB: 84567277611 kao vjerovnika i založnog vjerovnika s druge strane.

IV. Nalaže se Općinskom sudu u Pazinu, zemljišnoknjižni odjel Buje - Buie uknjižba brisanja založnog prava upisanog pod poslovnim brojem Z - 9501/2016 u korist pravnog prednika tuženika Eurostroj nova d.o.o., OIB:84567277611 na temelju Ugovora o zasnivanju založnog prava od 01. travnja 2016.g ovjerenog kod javnog bilježnika Vesne Šeškar sa sjedištem u Čavlima pod poslovnim brojem OV - 2174/16, dana 01. travnja 2016.g, upisanog na teret nekretnine zemljišnoknjižne oznake čest. zem.75/1 k.o. Momjan, oranica sa 713 m2, Z.U. 1714 k.o. Momjan, a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 400.000,00 kuna (slovima: četiristo tisuća kuna) uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 16.01.2013.g pa do isplate i eventualnih troškova radi osiguranja spomenute novčane tražbine te troškova realizacije založnog prava te se nalaže uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije uknjižbe prava zaloga temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava od 01. travnja 2016.g ovjerenog kod javnog bilježnika Vesne Šeškar pod poslovnim brojem OV - 2174/16 dana 01. travnja 2016."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 2.500,00 EUR u roku od 15 (petnaest) dana.

r i j e š i o j e

Odbija se sudjelovanje u svojstvu umješača na strani tuženika 1. JACOPO CIPOLAT-GOTET iz Udina, i 2. DONATELA ORTIS iz Udina.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 31.5.2022. podnio tužbu radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj St – 1300/2016 od 30. studenog 2020. otvoren je stečajni postupak nad tužiteljem. Prijedlog za pokretanje stečajnog postupka podnesen je 10.8.2016.. Tužba je podnesena u zakonskom roku od godine i pol dana od otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj je zemljišnoknjižni i stvarni vlasnik slijedećih nekretnina: 1. čest. zgr.1096/3 k.o. Pazin, zgrada, upisana u Z.U.2500 k.o. Pazin i 2. čest.zem.75/1 k.o. Momjan, oranica površine 713 m2, upisana u Z.U.1714 k.o. Momjan. Na obje nekretnine su upisani teret.

Na nekretnini pod brojem 1. upisan je slijedeći teret:

• pod poslovnim brojem Z – 12911/2016 (predano 3.5.2016.) upisano je založno pravo u iznosu od 800.000,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od 16.1.2013. do isplate u korist trgovačkog društva Eurostroj nova d.o.o., OIB: 8456727611, Čavle, a temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava od 1.4.2016. sklopljenog između Bager Commerce d.o.o. kao dužnika i založnog dužnika i Eurostroj nova d.o.o. kao vjerovnika i založnog vjerovnika, ovjerenog kod Javnog bilježnika u Čavlima Vesne Šeškar pod poslovnim brojem OV – 2172/16, dana 1.4.2016. i Aneksa br.1. Ugovora o zasnivanju založnog prava, koji Aneks je sklopljen 29.4.2016., ovjeren od strane Javnog bilježnika u Čavlima Vesne Šeškar pod poslovnim brojem OV – 2828/16, dana 29.4.2016..

Na nekretnini pod brojem 2. upisani su slijedeći tereti:

• pod poslovnim brojem Z – 9501/2016 (predano 4.4.2016.) upisano je založno pravo u iznosu od 400.000,00 kn uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od 16.1.2013. do isplate u korist trgovačkog društva Eurostroj nova d.o.o., OIB: 8456727611, Čavle, a temeljem Ugovora o zasnivanju založnog prava od 1.4.2016. sklopljenog između Bager Commerce d.o.o. kao dužnika i založnog dužnika i Eurostroj nova d.o.o. kao vjerovnika i založnog vjerovnika, ovjerenog kod Javnog bilježnika u Čavlima Vesne Šeškar pod poslovnim brojem OV – 2174/16, dana 1.4.2016. i

• pod poslovnim brojem Z – 17675/2016 (predano 16.6.2016.) upisano je založno pravo u istom prvenstvenom redu sa zabilježbom pokretanja postupka pod Z – 17512/2016 u iznosu od 838.618,67 kn (glavnica od 642.946,43 kn; kamate od 195.672,24 kn) sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom kao radi osiguranja troškova postupka u iznosu od 6.340,00 kn, sve u korist Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava, OIB: 18683136487, a temeljem Rješenja Općinskog suda u Puli - Pola, Stalna služba u Bujama pod poslovnim brojem Ovr – 3331/2016 od 13. lipnja 2016..

Pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati. Kod pravnih poslova kod kojih se traži upis u zemljišnu knjigu (zasnivanje založnih prava) smatra se da je pravni posao poduzet u trenutku kada je podnesen zahtjev za upis. Prijedlog za upis založnog prava na nekretnini stečajnog dužnika upisanoj u Z.U. 2500 k.o. Pazin u korist tuženika podnesen je 3.5.2016. pa se taj datum uzima kao vrijeme poduzimanja ove pravne radnje. Prijedlog za upis založnog prava na nekretnini stečajnog dužnika upisanoj u Z.U. 1714 k.o. Momjan u korist tuženika podnesen je 4.4.2016. pa se taj datum uzima kao vrijeme poduzimanja ove pravne radnje. Sklapanjem Ugovora o zasnivanju založnog prava na nekretninama stečajnog dužnika tuženik je doveden u povoljniji položaj u odnosu na ostale

vjerovnike stečajnog dužnika zbog postojanja prava na odvojeno namirenje. Na taj način je tuženik stekao mogućnost namirenja neovisno o tijeku stečajnog postupka i neovisno o namirenju onih vjerovnika čije tražbine nisu osigurane, odnosno steklo je mogućnost da u cijelosti namiri svoje potraživanje ili znatno većem dijelu od onog u kojem će se namiriti stečajni vjerovnici stečajnog dužnika. Svrha pobijanja je ujednačeno namirenje svih stečajnih vjerovnika. Kada bi se utvrdilo da su Ugovori o zasnivanju založnog prava bez učinka prema stečajnoj masi tada bi došlo do povećanja stečajne mase za te nekretnine, a u kojem slučaju bi se tražbine stečajnih vjerovnika namirivale ujednačeno. U odnosu na nekretninu stečajnog dužnika koja je upisana u Z.U. 2500 k.o. Pazin, nesporno je da se radi o jedinom upisanom teretu i da će nekretnina u slučaju uspjeha u ovoj parnici postati slobodna stečajna masa tužitelja. U odnosu na nekretninu stečajnog dužnika upisanu u Z.U. 1714 k.o. Momjan, a na teret koje je pored založnog prava upisanog u korist pravnog prednika tuženika, upisano i prisilno založnog pravo u korist Republike Hrvatske, navodi se slijedeće. Pravomoćnim Rješenjem Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Bujama – Buie pod poslovnim brojem Pu Ovr – 42/2021 od 11. siječnja 2022. obustavljen je postupak osiguranja prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini oznake čest. zem.75/1 k.o. Momjan, Z.U. 1714 k.o. Momjan te su ukinute sve provedene radnje i naloženo je brisanje uknjižbe založnog prava i zabilježbe ovršivosti tražbine, što je sve upisano na temelju rješenja Općinskog sud u Puli – Pola, Stalna služba u Bujama – Buie poslovni broj Ovr-3331/2016 od 13. lipnja 2016.. Iako to rješenje još nije provedeno u zemljišnim knjigama, jasno je kako će i ova nekretnina u slučaju uspjeha tužitelja u sporu postati slobodna stečajna masa tužitelja, čijim unovčenjem se dobivaju sredstva koja će služiti za namirenje utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika. Stoga su ostvarene sve opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika. S obzirom na vrijeme poduzimanja radnji poziva se na odredbu čl. 202. SZ-a o namjernom oštećenju, iz koje proizlazi da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka može pobijati ako je radnju dužnik poduzeo s namjerom da ošteti svoje vjerovnike pri čemu je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje vjerovnika za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Prema javno dostupnim podacima sa mrežne stranice e oglasne ploče Trgovačkog suda u Rijeci koji su navedeni u prijedlogu FINA-e za otvaranje stečajnog postupka, na dan 2.8.2016. tužitelj je u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana u ukupnom iznosu od 1.113.529,60 kn. U odnosu na založno pravo koje je upisano na teret nekretnine Z.U. 2500 k.o. Pazin, jasno je da je založno pravo zasnovano u vrijeme (3.5.2016.) kada je stečajni dužnik bio u blokadi. U odnosu na založno pravo koje je upisano na teret nekretnine Z.U. 1714 k.o. Momjan, jasno je da je predmetno založno pravo zasnovano (4.4.2016.) u vrijeme kada je stečajni dužnik bio u blokadi. Nadalje, iz izvješća stečajnog upravitelja Dinke Trumbić o gospodarskom položaju tužitelja i njegovim uzrocima, vidljivo je kako je na ročištu radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka u ovom predmetu, tadašnji punomoćnik stečajnog dužnika naveo kako su problemi u poslovanju stečajnog dužnika započeli nakon otvaranja stečajnog postupka nad povezanim društvom Ortis Commerce d.o.o., a što se odrazilo i na njegovo poslovanje. Stečaj nad tim povezanim društvom otvoren je Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj St – 91/2012 od 30. siječnja 2013.. Zastupnik po zakonu dužnika Ortis Commerce d.o.o. do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog

postupka (do 30.1.2013.) bio je Jacopo Cipolat Gotet, koji je istovremeno jedini osnivač i zastupnik po zakonu društva Eurostroj nova d.o.o. (založnog vjerovnika – tuženika) te jedno vrijeme i zastupnik po zakonu stečajnog dužnika Bager Commerce d.o.o. (založnog dužnika – tužitelja), čiji jedini osnivač je bila Donatela Ortis (dok je njezin otac Adelchi Ortis bio osnivač ranije spomenutog društva Ortis Commerce d.o.o., kao i u jednom periodu član uprave – direktor stečajnog dužnika Bager Commerce d.o.o.). Osim toga, tužitelj i tuženik su u vrijeme poduzimanja pobojnih radnji poslovali na istoj adresi. Stoga se može zaključiti da se ovdje radi o povezanim društvima pa sve upućuje na činjenicu tuženik bio svjestan stanja u kojem se nalazi tužitelj i znao je da tužitelju prijeti nesposobnost za plaćanje te su stranke sklopile ugovore o zasnivanju založnih prava na nekretninama tužitelja upravo s namjerom da se oštete drugi vjerovnici i onemogući njihovo ujednačeno namirenje. U prilog zaključku da je tužitelj poduzimanjem predmetne pravne radnje htio oštećenje vjerovnika kao i da je tuženik bio svjestan da se zasnivanjem založnog prava na nekretninama tužitelja stvaraju okolnosti kojima se oštećuju ostali vjerovnici jer se oni u slučaju stečaja neće moći namiriti u razmjernom dijelu ili se uopće neće moći namiriti govore i slijedeće činjenice: a) nema nikakvog dokaza o postojanju bilo kakve tražbine tuženika prema tužitelju, odnosno možemo pretpostaviti kako uopće ne postoji tražbina tuženika koja je osigurana predmetnim založnim pravima; b) tuženik nije u stečajnom postupku tužitelja prijavio nikakvu tražbinu pa ni tražbine koje je osigurana založnim pravima; c) stečajni upravitelj tuženika nije obavijestio stečajnu upraviteljicu tužitelja o postojanju razlučnog prava na nekretninama; d) u stečajnom postupku nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem St – 483/2017, prema javno dostupnim podacima s mrežnih stranica e-oglasne ploče Trgovačkog suda u Rijeci nema podataka o postojanju bilo kakvog potraživanja tog društva prema tužitelju. Sve gore navedeno predstavlja dokaz da se u konkretnom slučaju radi o namjernom oštećenju iz čl. 202. SZ-a te dodatno dovodi u pitanje samu valjanost upisanog založnog prava, jer založno pravo postoji radi tražbine. Založno pravo ne može postojati bez tražbine koju osigurava pa je i propisano da se prestanak hipoteke može tražit između ostalog i kada hipotekarni dužnik plati potraživanje osigurano hipotekom, a što treba shvatiti da se brisanje hipoteke može tražiti u svim slučajevima prestanka potraživanja (nepostojanja tražbine). Predložio je odbijanje tužbenog zahtjeva.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu. Osporio je tužbu i tužbeni zahtjev. U kasnijem tijeku postupka je isticao i da u predmetu nisu ispunjene opće pretpostavke pobijanja. Osnovna pretpostavka svakog pobijanja je da bi rezultat pobijanja doveo do većeg namirenja stečajnih vjerovnika. Napominje i da u odnosu na nekretninu upisanu u ulošku 1714 k.o. Momijan opća pretpostavka nije zadovoljena jer na toj nekretnini Republika Hrvatska ima upisano založno pravo u iznosu od 838.000 kuna uvećano za daljnje pripadajuće kamate, a vrijednost nekretnine sukladno procjeni koja se nalazi u ovom i stečajnom spisu iznosi 245.000 kuna. To založno pravo i dalje egzistira i nije brisano. Dakle, ako bi tužitelj i uspio u ovom sporu i ishodovao pravo brisanja založnog prava na toj nekretnini, jedini koji bi od toga imao koristi je sljedeći razlučni vjerovnik a to je Republika Hrvatska. Pobijanju se može pristupiti ukoliko bi korist od pobijanja imali stečajni vjerovnici, a ne razlučni vjerovnici. Iz dokumentacije u spisu proizlazi da je stečajna masa vrjednija od svih utvrđenih tražbina u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem. Ukupni iznos utvrđenih tražbina iznosi cca 1.000.050,00 kuna, dok sama vrijednost stečajne mase uzimajući u obzir unovčenu nekretninu za 120.000 EUR kao i procijenjenu vrijednost za ostalih 5 nekretnina, znatno prelazi iznos utvrđenih tražbina. Dakle, ne može biti govora o

pogodovanju bilo kojem vjerovniku ukoliko je stečajna masa dostatna za namirenje svih tražbina.

3. Umješači Jacopo Cipolat – Gotet iz Udina i Donatela Ortis iz Udina su se javili u parnici s prijedlogom da sudjeluju kao umješači na strani tuženika. Ističu da ovdje nisu ispunjene ni opće pretpostavke za podnošenje tužbe. Smatra da je ovdje tužena fiktivna pravna osoba, te da je trebalo tužiti pravnu zajednicu onako kako je to elaborirano u podnescima.

4. Predmet spora je pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika tužitelja i to založnih prava kojima je tužitelj prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja opteretio dvije nekretnine u korist tuženika.

5. Među strankama nije sporno da su sklopile ugovore o zasnivanju založnog prava kojim je tuženik upisao založno pravo na dvije nekretnine u vlasništvu tužitelja koje su ušle u stečajnu masu (ugovori na str. 37-43 spisa).

6. Među strankama je sporno da li su ispunjene opće i posebne pretpostavke pobijanja pravne radnje sukladno odredbama Stečajnog zakona (dalje: SZ-a, "Narodne novine" br. 71/15., 104/17., 36/22.).

7. Radi utvrđivanja spornih i odlučnih činjenica sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju u spisu, uvidom u spis ovog suda St-1300/2016, te saslušanjem stečajne upraviteljice Dinke Trumbić, utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22). Na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Prije svega sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev podoban za odlučivanje, jer je tužbu podnio stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika 31.5.2022. unutar roka od godine i pol od otvaranja stečajnog postupka (30.11.2020.) protiv osobe prema kojoj je radnja poduzeta (ugovor o osnivanju založnog prava je sklopljen s tuženikom) i na temelju odobrenja stečajnog suca (str. 80 spisa, odredba čl. 212. st. 1.-3. SZ-a).

9. Pretpostavke pobijanja na kojima tužitelj zasniva tužbu valja sagledati kroz odredbe čl. 198. st. 1. SZ-a koje uređuju opće pretpostavke pobijanja, čl. 202. st. 1. SZ-a koje uređuju posebne pretpostavke pobijanja (namjerno oštećenje) i čl. 212. SZ-a.

10. Odredba čl. 198. st. 1. SZ-a propisuje da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovog zakona. Odredba čl. 202. st. 1. SZ-a propisuje pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Zaključno, da bi pravna radnja bila pobojna i izgubila učinak prema stečajnoj masi, potrebno je ispunjenje općih i posebnih pretpostavki. Na temelju provedenog dokaznog postupka sud je zaključio da tužitelj nije dokazao ispunjenje općih pretpostavki pobijanja.

11. U odnosu na opće pretpostavke pobijanja (čl. 198. SZ-a) sud smatra da je tužitelj dokazao da su radnje koje se pobijaju (ugovori o zasnivanju založnih prava) poduzete 4.4.2016. i 5.3.2016. (kada su zemljišnoknjižnom sudu stigli prijedlozi za

uknjižbu založnog prava), dakle prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (30.11.2020.).

12. Međutim, iz dokumentacije u spisu i provedenog dokaznog postupka proizlazi da nisu ispunjene sve opće pretpostavke pobijanja odnosno proizlazi da poduzete pravne radnje nemaju utjecaja na bolju mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.

13. Naime, iz rješenja poslovni broj St-1300/2016-78 od 26.3.2021. (str. 64 spisa) kojim su utvrđene tražbine vjerovnika prvog višeg isplatnog reda i drugog višeg isplatnog reda proizlazi da je ukupno utvrđena tražbina vjerovnika prvog višeg isplatnog reda 41.629,11 kuna/5.525,13 EUR, a vjerovnika drugog višeg isplatnog reda 1.018.654,85 kuna/135.198,73 EUR. Dakle, ukupno utvrđene tražbine iznose 1.060.283,96 kuna/140.723,86 EUR. Stečajna upraviteljica tužitelja je u iskazu (str. 348 spisa) navela da stečajnu masu čini 6 nekretnina od kojih su 5 procijenjene od strane građevinskog vještaka Jasminke Lilić prema nalazu i mišljenju od 8.7.2021. (170-339 spisa), a jedna nekretnina nije procijenjena ali je prodana u stečaju na usmenoj javnoj dražbi za 120.000,00 EUR. Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka od 8.7.2021. sud je zaključio da ukupna vrijednost 5 procijenjenih nekretnina iznosi 157.564,19 EUR (pored one već prodane za 120.000,00 EUR). Od tih 5 procijenjenih nekretnina ovdje utužena upisana u k.o. Momjan je osim s tuženikovim založnim pravom opterećena i založnim pravom Republike Hrvatske (str. 290 spisa). Procijenjena vrijednost iste iznosi 32.747,90 EUR. Slijedeća nekretnina upisana u k.o. Drenova nije opterećena teretima, tužitelj je vodi kao svoje vlasništvo i procijenjena je u iznosu od 71.176,57 EUR. Slijedeća nekretnina upisana u k.o. Pazin je osim s tuženikovim založnim pravom opterećena i založnim pravom Republike Hrvatske (str. 304 spisa). Procijenjena vrijednost iste iznosi 48.520,36 EUR. Nekretnina upisana u k.o. Čista, zk. ul. 115 je opterećena založnim pravom Republike Hrvatske a procijenjena na 521,29 EUR, a isto je i s nekretninom upisanom u k.o. Čista zk. ul. 1191 koja je procijenjena na 4.598,07 EUR i opterećena založnim pravom Republike Hrvatske .

14. Oduzimanjem učinaka založnim pravima tuženika ne bi se ostvarilo potpunije namirenje stečajnih vjerovnika prvog i drugog reda. Na obje nekretnine, nakon tuženikovog, postoji upisano založno pravo Republike Hrvatske neovisno o tome što tužitelj tvrdi da je trebalo biti brisano ili da ga nema.

15. S druge strane, ako je jedna nekretnina prodana za 120.000,00 EUR-a (neposrno), a ukupne tražbine iznose 140.723,86 EUR, to proizlazi da za namirenja svih stečajnih vjerovnika nedostaje još 20.723,86 EUR što bi se moglo ostvariti iz kupovnine nekretnine upisane u k.o. Drenova koja nije opterećena teretima a tužitelj je vodi kao svoje vlasništvo i procijenjena je u iznosu od 71.176,57 EUR. Osim što to proizlazi iz zemljišnih knjiga za tu nekretninu (Izvadak na str. 294 spisa), da nekretnina nema tereta navela je stečajna upraviteljica u svom prijedlogu od 17.9.2021. (str. 168-169 spisa).

16. Stoga sud smatra da se oduzimanjem učinaka založnim pravima neće postići potpunije namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno smatra da stečajnim vjerovnicima upisana založna prava ne štete.

17. U odnosu na posebne pretpostavke pobijanja može se uzeti da iste postoje jer se radi o povezanim društvima (iste osobe ili srodstvom povezane u organima upravljanja i članstvu društva), pa je tuženik svakako znao za financijsko stanje tužitelja u vrijeme sklapanja pobojnih pravnih poslova i za namjeru dužnika (čl. 202. st. 1. SZ-a).

18. Kako nisu ispunjene opće pretpostavke pobijanja iz odredbe čl. 198. SZ-a sud je odbio tužbeni zahtjev odnosno donio je odluku sukladno točki I. izreke presude.

19. Napominje se da kod tužbe za pobijanje u stečaju sud ne ispituje postojanost tražbine tuženika, već postojanje pretpostavki pobijanja jer na pretpostavkama pobijanja tužitelj zasniva tužbeni zahtjev. Da li je založno pravo prestalo ili nije ni postojalo sud nije utvrđivao jer tužbeni zahtjev nije postavljen u tom smjeru. Tužitelj na samom kraju obrazloženja tužbe (str. 6 i 7 spisa) navodi i da založno pravo ne postoji pa da može tražiti brisanje istog. Tako u kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva traži da ovaj sud naloži drugom sudu uknjižbu brisanja založnog prava. Međutim ovaj sud nije ovlašten nalagati drugom sudu uknjižbu brisanja založnog prava a bez istovremenog utvrđenja ili kondemnacije koja bi se odnosila na neku obvezu tuženika. Nalaganjem takvog upisa zemljišnoknjižnom sudu kakvog traži tužitelj, tuženiku nije naložena nikakva činidba ili trpljenje niti je određen paricijski rok što je svrha kondemnacije. S druge strane nedostaje i deklaracija pa i konstitucija kojom bi nastao ukinuo se ili promijenio neki pravni odnos između stranaka. Tužba treba sadržavati određen zahtjev u pogledu glavne stvari ali u odnosu na tuženika a ne drugi sud. Stoga takav upis kao samostalan zahtjev za uknjižbu nije ovlašten nalagati parnični sud. Prema čl. 115. Zakona o zemljišnim knjigama ("Narodne novine" br. 63/19., 128/22., 155/23.) upisi se provode na temelju rješenja zemljišnoknjižnog suda kojim se upis određuje i nalaže njegova provedba u zemljišnoj knjizi (st. 1.); rješenje o upisu zemljišnoknjižni sud će donijeti i kad je zemljišnoknjižni upis odredio neki drugi sud ili drugo tijelo u granicama svoje nadležnosti (st. 2.). Dakle zemljišnoknjižni sud nalaže provedbu upisa.

20. U odnosu na posebne pretpostavke pobijanja može se uzeti da iste postoje jer se radi o povezanim društvima, pa je tuženik svakako znao za financijsko stanje tužitelja u vrijeme sklapanja pobojnih pravnih poslova.

21. Kako nisu ispunjene opće pretpostavke pobijanja iz odredbe čl. 198. SZ-a sud je odbio tužbeni zahtjev odnosno donio je odluku sukladno točki I. izreke presude.

22. Odredbom čl. 206. st. 1. ZPP-a propisano je da osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije može se pridružiti toj stranci. Temeljem navedene odredbe Jacopo Cipolat-Gotet (član društva tuženika) i Donatela Ortis (član društva tužitelja) prijavili su svoje miješanje na strani tuženika u ovoj parnici. Međutim sud nije našao pravni interes tih osoba za sudjelovanje u ovom postupku na strani tuženika, već isti ističu neke svoje interese. Slijedom navedenog, sud je u nedostatku pravnog interesa sukladno odredbi čl. 206. st. 1. i odredbi čl. 207. st. 1. ZPP-a odbio sudjelovanje Jacopa Cipolat-Gotet i Donatele Ortis u svojstvu umješača na strani tuženika, odnosno donio je odluku sukladno izreci rješenja.

23. Odluku o parničnom trošku sud je donio pozivom na odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tuženik je u cijelosti uspio u sporu u kojem je zastupan po punomoćniku koji je odvjetnik, pa je tuženiku priznat trošak prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa) za slijedeće radnje u postupku:
- pristup na ročišta 9.11.2022., 19.12.2023. i 20.3.2024. iznose od po 500,00 EUR za svako (Tbr. 9. t. 1.), ukupno 1.500,00 EUR;
- odgovor na tužbu od 7.7.2022. od 500,00 EUR (Tbr. 8. t. 1.);
- za PDV (25%) 500,00 EUR (Tbr. 42.), odnosno ukupan iznos od 2.500,00 EUR.

24. Slijedom navedenog, sud je obvezao tužitelja da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 2.500,00 EUR, odnosno donio je odluku sukladno točki II. izreke presude.

25. Slijedom svega iznijetoga, sud je donio odluke kao u izreci presude i rješenja.

Rijeka, 3. svibnja 2024.

sudac
Nataša Malvich

Dokument je elektronički potpisan:
NATAŠA MALVICH
Vrijeme potpisivanja:
03-05-2024
14:44:13

CN
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130348523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=MALVICH
G=NATAŠA
CN=NATAŠA MALVICH

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.